

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2008
V. volební období

411

Vládní návrh

na vydání

zákona,

o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 179/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 2 se slova „§ 178 trestního zákona“ nahrazují slovy „§ 178 trestního zákoníku“.
2. § 17 zní:

„§ 17

(1) Krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest. O trestných činech

- a) neoprávněného odebrání tkání a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem, obchodování s lidmi,
- b) spáchaných prostřednictvím investičních nástrojů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo o jejichž přijetí k obchodování na regulovaném trhu bylo požádáno, nebo jejich padělků a napodobenin, pokud jejich zákonným znakem je způsobení značné škody nebo získání značného prospěchu,
- c) porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, manipulace s kurzem investičních nástrojů, zneužití informace a postavení v obchodním styku, poškození finančních zájmů

Evropských společenství, porušení předpisů o kontrole vývozu zboží a technologií dvojího užití, porušení povinností při vývozu zboží a technologií dvojího užití, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně vývozu zboží a technologií dvojího užití, provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinnosti v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků, a

d) sabotáže, zneužití zastupování státu a mezinárodní organizace, vyzvědačství, ohrožení utajované informace, spolupráce s nepřitelem, styků ohrožujících mír, použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje, plenění v prostoru válečných operací, koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší.

(2) Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, jestliže postupem podle § 45 trestního zákoníku přichází v tomto řízení v úvahu rozhodnutí o vině některého z trestných činů uvedených v odstavci 1.“.

3. V § 36 odstavec 4 zní:

„(4) Obviněný musí mít obhájce též

- a) v hlavním líčení konaném ve zjednodušeném řízení proti zadrženému,
- b) v řízení, v němž se rozhoduje o uložení nebo změně zabezpečovací detence nebo o uložení nebo změně ochranného léčení, s výjimkou ochranného léčení protialkoholního,
- c) má-li se vyjádřit k tomu, zda se vzdává práva na uplatnění zásady speciality v řízení po vydání z cizího státu (§ 389 odst. 2, § 406 odst. 3),
- d) v řízení o vydání do cizího státu (§ 394 odst. 3),
- e) v řízení o dalším předání do jiného členského státu Evropské unie [§ 421 odst. 2 písm. a)], nebo
- f) v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 2).“.

4. V § 44a odst. 1 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

5. V § 44a odst. 1 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) a d), která znějí:

„c) odsouzený byl propuštěn z výkonu ochranného léčení nebo z jeho výkonu uprchl, nebo

d) odsouzený byl propuštěn z výkonu zabezpečovací detence nebo z jejího výkonu uprchl.“.

6. V § 62 odst. 1 větě první se slova „nebo příslušného policejního orgánu“ zrušují a za větu druhou se vkládá věta, která zní: „Nelze-li takto písemnost doručit, doručí se prostřednictvím příslušného policejního orgánu.“.
7. V § 71 odst. 8 písm. c) se slova „úmyslný trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
8. V § 71 odst. 8 písm. d) se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“ a slova „zvláštní části“ se zrušují.“.
9. V § 71a se slova „úmyslný trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
10. V § 73a odstavec 1 zní:

„(1) Je-li dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. a) nebo c), může orgán rozhodující o vazbě ponechat obviněného na svobodě nebo ho propustit na svobodu též tehdy, jestliže přijme složenou peněžitou záruku, jejíž výši určil. Je-li však obviněný stíhán pro trestný čin vraždy (§ 138 trestního zákoníku), těžkého ublížení na zdraví (§ 143 trestního zákoníku), mučení a jiného nelidského a krutého zacházení podle § 147 odst. 3, 4 trestního zákoníku, obchodování s lidmi (§ 166 trestního zákoníku), loupeže podle § 171 odst. 4 trestního zákoníku, braní rukojmí podle § 172 odst. 3, 4 trestního zákoníku, znásilnění podle § 183 odst. 3, 4 trestního zákoníku, pohlavního zneužití podle § 185 odst. 3, 4 trestního zákoníku, obecného ohrožení podle § 270 odst. 2, 3 trestního zákoníku, vývoje, výroby a držení zakázaných bojových prostředků (§ 278 trestního zákoníku), nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 281 odst. 3, 4 trestního zákoníku, získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou (§ 288 trestního zákoníku), zavlečení vzdušného dopravního prostředku do ciziny podle § 290 odst. 2, 3 trestního zákoníku, vlastizrady (§ 307 trestního zákoníku), rozvracení republiky (§ 308 trestního zákoníku), teroristického útoku (§ 309 trestního zákoníku), teroru (§ 310 trestního zákoníku), sabotáže (§ 312 trestního zákoníku), vyzvědačství (§ 314 trestního zákoníku), spolupráce s nepřítelem (§ 317 trestního zákoníku), válečné zrady (§ 318 trestního zákoníku), genocidia (§ 397 trestního zákoníku), útoku proti lidskosti (§ 398 trestního zákoníku), apartheidu a diskriminace skupiny lidí (§ 399 trestního zákoníku), přípravy útočné války (§ 403 trestního zákoníku), styků ohrožujících mír (§ 406 trestního zákoníku), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje (§ 408 trestního zákoníku), válečné krutosti (§ 409 trestního zákoníku), perzekuce obyvatelstva (§ 410 trestního zákoníku), plenění v prostoru válečných operací (§ 411 trestního zákoníku), zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků (§ 412 trestního zákoníku), nebo zneužití vlajky a příměří (§ 413 trestního zákoníku), a je-li dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. c), nelze peněžitou záruku přijmout. Se souhlasem obviněného může peněžitou záruku složit i jiná osoba, musí však být před jejím přijetím seznámena s podstatou obvinění a se skutečnostmi, v nichž je shledáván důvod vazby.“.

11. V § 88 odst. 1 se slova „zvlášť závažný úmyslný trestný čin“ nahrazují slovy „zvlášť závažný zločin“.
12. V § 89 odst. 1 písm. c) se slova „nebezpečnosti činu“ nahrazují slovy „povahy a závažnosti činu“.
13. V § 120 odst. 3 se za slova „nýbrž i uvedením“ vkládají slova „ , zda jde o zločin nebo přečin, a“.
14. V § 122 odstavec 1 zní:

„(1) Odsuzující rozsudek musí obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest vyměřen, nebo podle nichž bylo od potrestání upuštěno, a jde-li o podmíněné upuštění od potrestání s dohledem, též výrok o stanovení zkušební doby a jejím trvání. Byl-li nad pachatelem vysloven dohled, musí být z výroku rozsudku zřejmé, zda dohled má být vykonáván v rozsahu stanoveném trestním zákonem nebo zda jsou vedle něj pachateli ukládána další přiměřená omezení nebo povinnosti. Byl-li uložen trest, jehož výkon lze podmíněně odložit, musí rozsudek obsahovat i výrok o tom, zda byl podmíněný odklad povolen, popřípadě na jaké podmínky je vázán. Byl-li uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat výrok o způsobu výkonu tohoto trestu. Je-li odsouzený pachatelem trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, je nutno výrok o tom rovněž pojmout do rozsudku.“.

15. Na konci § 124 se doplňuje věta „Ukládá-li se v rozsudku společný trest za pokračování v trestném činu, musí soud označit ty dřívější rozsudky, v nichž zrušuje výrok o vině, o pokračujícím trestném činu a o trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a nahrazuje je novými výroky, včetně výroku o společném trestu za pokračování v trestném činu.“.

16. V § 125 odst. 1 se za větu druhou vkládá věta „Při odůvodnění uloženého trestu uvede jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchaní trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení; uvede též, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zvlášť závažného zločinu spáchaného členy organizované skupiny nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo pomohl zabránit pokusu nebo dokonání takového trestného činu.“.

17. V § 142 odst. 2 se slova „o vazbě a o ochranném léčení“ nahrazují slovy „o vazbě, o ochranném léčení a o zabezpečovací detenci“.

18. V § 158 odst. 6 se slova „o zvlášť závažném trestném činu“ nahrazují slovy „o zločinu“.

19. V § 158 odstavec 8 zní:

„(8) Má-li výpověď osoby povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, policejní orgán ji vyslechne jako svědka za podmínek uvedených v § 158a. Jako svědka vyslechne i osobu mladší patnácti let a osobu, o jejíž schopnosti správně a úplně vnímat, zapamatovat si nebo reprodukovat jsou s ohledem na její psychický stav pochybnosti. Jestliže lze předpokládat, že další prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání bude trvat delší dobu, zejména proto, že nebyla zjištěna osoba, u níž je dostatečně odůvodněn závěr, že trestný čin spáchala, a v důsledku toho nelze zahájit trestní stíhání a hrozí ztráta důkazní hodnoty výpovědi, je možno vyslechnout jako svědka i osobu, jejíž výpověď má podle odůvodněného předpokladu rozhodující význam pro zahájení trestního stíhání, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že by mohl být na takovou osobu pro její výpověď vyvíjen nátlak, anebo hrozí z jiného důvodu, že bude ovlivněna její výpověď. Pokud výsledky těchto osob nebyly po zahájení trestního stíhání provedeny znovu podle § 164 odst. 4, lze protokoly o jejich výslechu v hlavním líčení číst pouze podle § 211 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b), c); jinak je lze pouze předestřít podle § 212.“

20. V § 158e odstavec 1 zní:

„(1) Je-li vedeno trestní řízení pro zvlášť závažný zločin, pro trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, je policejní orgán, pokud jím je útvar Policie České republiky, oprávněn použít agenta.“

21. V § 159a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Státní zástupce může věc odložit, jestliže z výsledků prověřování vyplývá, že nastaly okolnosti uvedené v § 172 odst. 2 písm. c).“

Dosavadní odstavce 4 až 6 se označují jako odstavce 5 až 7.

22. V § 159a odst. 5 se čísla „2 až 4“ nahrazují čísly „1 až 6“.

23. V § 159a odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

24. V § 159b odst. 1 se slova „zločinného spolčení“ nahrazují slovy „organizované zločinecké skupiny“.

25. V § 161 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Vyšetřování o trestných činech příslušníků ozbrojených sil spáchaných při plnění úkolů v zahraničí může konat i pověřený orgán Vojenské policie.“

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

26. V § 163 odstavec 1 zní:

„(1) Trestní stíhání pro trestné činy ublížení na zdraví (§ 144 trestního zákoníku), těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 145 trestního zákoníku), ublížení na zdraví z nedbalosti (§ 146 trestního zákoníku), neposkytnutí pomoci (§ 148 trestního zákoníku), neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku (§ 149 trestního zákoníku), ohrožení pohlavní nemocí (§ 153 trestního zákoníku), omezování osobní svobody podle § 169 odst. 1, 2 trestního zákoníku, vydírání podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, porušování domovní svobody (§ 176 trestního zákoníku), poškození cizích práv (§ 179 trestního zákoníku), porušení tajemství listin a jiných dokumentů uchovávaných v soukromí (§ 181 trestního zákoníku), sexuálního nátlaku podle § 184 odst. 1, 2 trestního zákoníku, krádeže (§ 203 trestního zákoníku), zpronevěry (§ 204 trestního zákoníku), neoprávněného užívání cizí věci (§ 205 trestního zákoníku), neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru (§ 206 trestního zákoníku), podvodu (§ 207 trestního zákoníku), podílnictví (§ 212 trestního zákoníku), podílnictví z nedbalosti (§ 213 trestního zákoníku), lichvy (§ 216 trestního zákoníku), zatajení věci (§ 217 trestního zákoníku), porušení povinnosti při správě cizího majetku (§ 218 trestního zákoníku), porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti (§ 219 trestního zákoníku), poškození věřitele (§ 220 trestního zákoníku), poškození cizí věci (§ 226 trestního zákoníku) a nebezpečného vyhrožování (§ 351 trestního zákoníku) proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odepřít výpověď (§ 100 odst. 2), a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 1183 odst. 1, 2 trestního zákoníku proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem, partnerem nebo druhem, jakož i pro trestný čin opilství (§ 357 trestního zákoníku), pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas být jen jednoho z nich.“

27. V § 172 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) jestliže vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl dotčen, způsobu provedení činu a jeho následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a vzhledem k chování obviněného po spáchání činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo.“.

28. V § 178 odst. 1 se za slova „ochranné léčení“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detenci“.

29. Za § 178 se vkládá nový § 178a, který včetně nadpisu zní:

„§ 178a

Spolupracující obviněný

(1) V řízení o zvlášť závažném zločinu může státní zástupce v obžalobě označit obviněného za spolupracujícího, jestliže obviněný

- a) oznámí státnímu zástupci skutečnosti, které jsou způsobily významně přispět k objasnění takového zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo které pomohou zabránit dokonání takového zločinu, a zaváže se podat jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem úplnou a pravdivou výpověď o těchto skutečnostech,
- b) dozná se k činu, pro který je stíhán, přičemž nejsou důvodné pochybnosti o tom, že jeho doznání bylo učiněno svobodně, vážně a určitě, a
- c) prohlásí, že souhlasí s tím, aby byl označen jako spolupracující obviněný,

a považuje-li státní zástupce takové označení za potřebné vzhledem k povaze trestného činu, k jehož objasnění se obviněný zavázal, a to i s přihlédnutím k trestnému činu uvedenému v doznání obviněného, k osobě obviněného a k okolnostem případu, zejména zda a jakým způsobem se obviněný podílel na spáchání trestného činu, k jehož objasnění se zavázal a jaké následky svým jednáním způsobil.

(2) Před tím, než státní zástupce obviněného označí jako spolupracujícího vyslechne ho zejména k obsahu oznámení a k jeho doznání. Obviněného také vyslechne k tomu, zda si je vědom důsledků svého postupu. Před výslechem státní zástupce obviněného poučí o jeho právech, o podstatě označení za spolupracujícího obviněného, o povinnosti setrvat na svém doznání a dodržet své závazky uvedené v odstavci 1 a také o tom, že jakmile obviněný v přípravném řízení nebo v řízení před soudem poruší své závazky nebude nadále považován za spolupracujícího obviněného.“.

30. § 213 zní:

„§ 213

(1) Posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny a jiné věcné důkazy se při hlavním líčení předloží stranám k nahlédnutí, a pokud je to třeba, předloží se k nahlédnutí i svědkům a znalcům.

(2) Pokud kterákoli ze stran navrhne přečtení listiny uvedené v odstavci 1, je soud povinen při hlavním líčení takovou listinu přečíst.“.

31. V § 224 odstavec 5 zní:

„(5) Soud přeruší trestní stíhání, má-li za to, že zákon, jehož užití je v dané trestní věci rozhodné pro rozhodování o vině a trestu, je v rozporu s ústavním pořádkem a předloží věc Ústavnímu soudu.“.

32. V nadpisu nad § 239 se za slovo „léčení“ vkládají slova „ , zabezpečovací detence“ a za slovo „věci“ se doplňují slova „nebo jiné majetkové hodnoty“.

33. § 239 zní:

„§ 239

(1) Nejde-li o případ, kdy si soud rozhodnutí o ochranném léčení, o zabezpečovací detenci nebo o zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty vyhradil podle § 230 odst. 2, může je uložit ve veřejném zasedání, jen navrhne-li to státní zástupce.

(2) Proti rozhodnutí o ochranném léčení, o zabezpečovací detenci a o zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

34. V § 265m odst. 1 písm. c) se slova „nad patnáct až do dvaceti pěti let“ nahrazují slovy „nad dvacet až do třiceti let“.

35. V § 266 odst. 2 se slova „k stupni nebezpečnosti činu pro společnost“ nahrazují slovy „k povaze a závažnosti trestného činu“.

36. V § 271 odst. 1 písm. c) se slova „nad patnáct až do dvaceti pěti let“ nahrazují slovy „nad dvacet až do třiceti let“.

37. V § 278 odst. 1 se slova „k stupni nebezpečnosti činu pro společnost“ nahrazují slovy „k povaze a závažnosti trestného činu“ a slova „§ 26 odst. 6 a 7 trestního zákona“ se nahrazují slovy „§ 48 odst. 6 a 7 trestního zákoníku“.
38. V § 307 odst. 1 se slova „trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let“ nahrazují slovem „přechinu“.
39. V § 309 odst. 1 první větě se slova „trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let“ nahrazují slovem „přechinu“.
40. V § 309 odst. 1. písm. b) se slova „trestným činem“ nahrazují slovem „přechinem“.
41. V § 309 odst. 1 písm. c) se slova „trestného činu“ nahrazují slovem „přechinu“.
42. V § 309 odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „trestným činem“ nahrazují slovem „přechinem“.
43. V § 311 odst. 1 se slova „trestným činem“ nahrazují slovem „přechinem“ a slova „trestný čin“ slovem „přechin“.
44. V § 314e odst. 2 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) domácí vězení do jednoho roku,“.

Dosavadní písmena b) až g) se označují jako písmena c) až h).

45. V § 314e se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Trest obecně prospěšných prací může být trestním příkazem uložen pouze po předchozím vyžádání si zprávy probačního úředníka obsahující zjištění o možnostech výkonu tohoto trestu a o zdravotní způsobilosti obviněného, včetně stanoviska obviněného k uložení tohoto druhu trestu. Trest obecně prospěšných prací je ukládán s přihlédnutím k této zprávě.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

46. V § 314e se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Ukládá-li se trest domácího vězení vedle peněžitého trestu, nesmí souhrn náhradních trestů ukládaných v souvislosti s těmito tresty přesahovat jeden rok.“.
47. V § 320 odst. 3 se slova „(§ 39a a § 81 tr. zák.)“ zrušují.
48. V § 330 odst. 1 se slova „§ 60 odst. 1 trestního zákona“ nahrazují slovy „§ 81 odst. 1 trestního zákoníku“.
49. V části třetí, hlavě dvacáté první se za oddíl druhý vkládá nový oddíl třetí, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl třetí
Výkon trestu domácího vězení

§ 334a

Nařízení výkonu trestu domácího vězení

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat trest domácího vězení stalo vykonatelným, předseda senátu zašle odsouzenému nařízení výkonu tohoto trestu, v kterém určí

- a) počátek výkonu tohoto trestu,
- b) místo výkonu tohoto trestu, a
- c) způsob kontroly výkonu tohoto trestu.

(2) Počátek výkonu trestu domácího vězení stanoví předseda senátu tak, aby si odsouzený mohl obstarat své záležitosti.

(3) Místo výkonu trestu stanoví předseda senátu v obydlí odsouzeného v místě trvalého pobytu nebo v místě, kde se odsouzený zdržuje, a to s přihlédnutím k jeho osobním a rodinným poměrům; je-li odsouzený zaměstnan, přihlédně i k místu výkonu zaměstnání a k možnostem dopravy do zaměstnání.

(4) Kontrolu je možno zajišťovat

- a) elektronickým kontrolním systémem, který umožňuje detekci pohybu odsouzeného, je-li v místě výkonu trestu domácího vězení vytvořen, nebo
- b) namátkovou kontrolou vykonávanou probačním úředníkem.

§ 334b

Kontrola výkonu trestu domácího vězení

(1) Vykonává-li se podle nařízení výkonu trestu kontrola elektronickým systémem, předseda senátu opatřením pověří provozovatele elektronického kontrolního systému, aby vykonával kontrolu, zda odsouzený dodržuje stanovené podmínky domácího vězení a uložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti.

(2) Vykonává-li podle nařízení výkonu trestu kontrolu probační úředník, předseda senátu opatřením pověří probačního úředníka, v jehož obvodu má odsouzený bydlet, aby namátkově kontroloval odsouzeného, zda dodržuje stanovené podmínky domácího vězení a uložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti. Za tímto účelem je odsouzený povinen probačnímu úředníkovi umožnit vstup do místa výkonu trestu.

§ 334c

Nedodržování podmínek výkonu trestu domácího vězení

Nedodržuje-li odsouzený stanovené podmínky domácího vězení a uložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti, sdělí tuto skutečnost provozovatel elektronického kontrolního systému nebo probační úředník vykonávající kontrolu bezodkladně soudu, který výkon trestu nařídil.

§ 334d

Odklad a přerušení výkonu trestu domácího vězení

(1) Předseda senátu může z důležitých důvodů na potřebnou dobu odložit nebo přerušit výkon trestu domácího vězení.

(2) Pominou-li důvody odkladu nebo přerušení, předseda senátu odklad nebo přerušení odvolá.

(3) Doba, po kterou byl výkon trestu domácího vězení odložen nebo přerušen, se nezapočítává do doby výkonu trestu.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 334e

Změna trestu domácího vězení

(1) Na návrh odsouzeného, státního zástupce nebo probačního úředníka nebo i bez takového návrhu rozhodne předseda senátu z důležitých důvodů o změně místa výkonu trestu domácího vězení, doby, kdy se zde má odsouzený zdržovat, a přiměřených omezení a přiměřených povinností stanovených odsouzenému; přitom nesmí v neprospěch odsouzeného změnit počet hodin v týdnu, po které se má odsouzený zdržovat v obydlí, a rozsah přiměřených omezení a přiměřených povinností. O změně trestu domácího vězení rozhodne předseda senátu bez zbytečného odkladu i po vykazání ze společného obydlí podle jiného právního předpisu.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 334f

Upuštění od výkonu trestu domácího vězení

(1) Ministr spravedlnosti může upustit od výkonu trestu domácího vězení nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vydán do ciziny nebo předán jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(2) Soud může upustit od výkonu trestu domácího vězení nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vyhoštěn.

(3) Nedojde-li k vydání odsouzeného do ciziny, k jeho předání podle odstavce 1 nebo k vyhoštění podle odstavce 2, anebo vrátí-li se v těchto případech vydaný, předaný nebo vyhoštěný, rozhodne soud, že se trest domácího vězení nebo jeho zbytek vykoná.

(4) Soud může upustit od výkonu trestu domácího vězení nebo jeho zbytku též tehdy, zjistí-li, že odsouzený onemocněl nevyлéčitelnou životu nebezpečnou nemocí nebo nevyлéčitelnou nemocí duševní.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 334g

Nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody

(1) O nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody rozhodne předseda senátu na návrh probačního úředníka nebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

Dosavadní oddíly třetí až šestý se označují jako oddíly čtvrtý až sedmý.

50. § 336 zní:

„§ 336

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat trest obecně prospěšných prací, stane vykonatelným, předseda senátu zašle jeho opis probačnímu úředníkovi.

(2) O druhu a místě výkonu obecně prospěšných prací rozhodne okresní soud, který trest obecně prospěšných prací uložil, na návrh probačního úředníka. Probační úředník v návrhu vychází z potřeby výkonu těchto prací v obvodu okresního soudu, ve kterém odsouzený bydlí, a přihlíží k tomu, aby odsouzený trest vykonával co nejbližší místu, kde bydlí; při stanovení druhu a místa výkonu obecně prospěšných prací postupuje v součinnosti se střediskem Probační a mediační služby v obvodu soudu, ve kterém má být trest obecně prospěšných prací vykonáván. Má-li být trest obecně prospěšných prací vykonáván mimo obvod okresního soudu, ve kterém odsouzený bydlí, je součástí návrhu probačního úředníka také písemný souhlas odsouzeného s tímto výkonem.

(3) V rozhodnutí podle odstavce 2 soud odsouzeného zároveň poučí o jeho povinnosti dostavit se do 14 dnů od oznámení tohoto rozhodnutí na středisko Probační a mediační služby v obvodu okresního soudu, v němž má být trest obecně prospěšných prací vykonán, za účelem projednání podmínek výkonu trestu obecně prospěšných prací a o jeho povinnosti dostavit se v den stanovený probačním úředníkem pověřeným kontrolou nad výkonem tohoto trestu na obecní úřad nebo instituci, u nichž má obecně prospěšné práce vykonávat, za účelem nástupu výkonu trestu. Zároveň jej upozorní na následky nesplnění těchto povinností.

(4) O rozhodnutí podle odstavce 2 vyrozumí soud po nabytí jeho právní moci středisko Probační a mediační služby v obvodu okresního soudu, ve kterém má být trest obecně

prospěšných prací vykonán, a zároveň pověří opatřením probačního úředníka činného v obvodu tohoto soudu kontrolou nad výkonem trestu obecně prospěšných prací.

(5) O změně druhu a místa výkonu obecně prospěšných prací rozhodne okresní soud, který trest obecně prospěšných prací uložil, na návrh odsouzeného nebo probačního úředníka provádějícího kontrolu nad výkonem trestu obecně prospěšných prací. O tomto rozhodnutí vyrozumí soud po nabytí jeho právní moci středisko Probační a mediační služby v obvodu okresního soudu, ve kterém má být trest obecně prospěšných prací nebo jeho zbytek vykonán, a zároveň pověří opatřením probačního úředníka činného v obvodu tohoto soudu kontrolou nad výkonem trestu obecně prospěšných prací.

(6) Při projednání podmínek výkonu trestu obecně prospěšných prací, stanovení dne nástupu jeho výkonu a při výkonu kontroly tohoto trestu postupuje probační úředník pověřený kontrolou výkonu trestu obecně prospěšných prací v součinnosti s příslušným obecním úřadem nebo institucí, u nichž jsou obecně prospěšné práce vykonávány.“.

51. § 337 zní:

„§ 337

Nesplní-li odsouzený povinnosti stanovené v § 336 odst. 3, nebo bez závažného důvodu poruší sjednané podmínky výkonu trestu obecně prospěšných prací, zaviněně nevykonává ve stanovené době uložený trest nebo jinak maří výkon tohoto trestu, probační úředník pověřený kontrolou nad výkonem tohoto trestu nebo jeho prostřednictvím obecní úřad nebo instituce, u nichž jsou obecně prospěšné práce vykonávány, tuto skutečnost bezodkladně sdělí soudu, který výkon trestu nařídil. Rovněž soudu bez odkladu sdělí, kdy odsouzený uložený trest obecně prospěšných prací vykonal.“.

52. V § 338 odst. 2 větě první se slova „okresnímu soudu, v jehož obvodu“ nahrazují slovy „středisku Probační a mediační služby v obvodu okresního soudu, ve kterém“.

53. V § 338 odst. 2 větě druhé se slova „soud měl“ nahrazují slovy „středisko mělo“.

54. V § 338 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Probační úředník informuje soud na jeho žádost o potřebě obecně prospěšných prací v požadovaném obvodu.“.

55. V § 338 odst. 3 se slova „(§ 27b)“ nahrazují slovy „pověřený kontrolou nad výkonem trestu obecně prospěšných prací“.

56. V § 340b odstavec 1 zní:

„(1) O přeměně trestu obecně prospěšných prací nebo o přeměně jeho zbytku v trest odnětí svobody, jakož i o ponechání trestu obecně prospěšných prací v platnosti při stanovení dohledu nebo dalších dosud neuložených přiměřených omezení, přiměřených povinností nebo případně výchovných omezení, rozhodne bez zbytečného odkladu předseda senátu na návrh probačního úředníka pověřeného kontrolou nad výkonem tohoto trestu nebo na návrh obecního úřadu nebo instituce, u nichž jsou obecně prospěšné práce vykonávány, podaný prostřednictvím tohoto probačního úředníka, nebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání. O těchto rozhodnutích předseda senátu vyrozumí středisko Probační a mediační služby v obvodu soudu, v němž je trest obecně prospěšných prací vykonáván.“.

57. V § 350b se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Požádal-li odsouzený k trestu vyhoštění o udělení mezinárodní ochrany podle jiného právního předpisu⁴⁾, a nejde-li o žádost zcela zjevně nedůvodnou, předseda senátu na žádost odsouzeného nebo i bez takové žádosti odloží výkon trestu vyhoštění. O odložení výkonu trestu vyhoštění z tohoto důvodu předseda senátu vyrozumí orgán příslušný k řízení o udělení mezinárodní ochrany podle jiného právního předpisu⁴⁾ a zároveň jej požádá, aby mu neprodleně po ukončení řízení oznámil, jakým způsobem bylo o žádosti rozhodnuto.“

58. V § 350b se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost.“.

59. V § 350g se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(2) Nebyl-li občan Evropské unie, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt, nebo v posledních 10 letech nepřetržitě pobývá na území České republiky, anebo jeho rodinný příslušník⁵⁾ bez ohledu na státní příslušnost, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt, vyhoštěn do dvou let od pravomocného uložení trestu vyhoštění, předseda senátu ověří, zda nenastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit.“

CELEX: 32004L0038

⁵⁾ § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 161/2006 Sb. a zákona č. 428/2005 Sb.“.

60. V § 350h odstavec 1 zní:

„(1) Od výkonu trestu vyhoštění nebo jeho zbytku soud na žádost odsouzeného nebo i bez takové žádosti upustí, jestliže po vyhlášení rozsudku, kterým byl tento trest uložen, nastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit. Je-li odsouzený ve vyhošťovací vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, vyrozumí předseda senátu o pravomocném upuštění od výkonu trestu vyhoštění příslušnou věznicí.“.

61. V části třetí, hlavě dvacáté první nadpis oddílu pátého zní: „Výkon ochranného léčení a zabezpečovací detence“.

62. § 351a včetně nadpisu zní:

„§ 351a

Změna způsobu výkonu ochranného léčení

(1) O změně způsobu výkonu ochranného léčení na návrh zdravotnického zařízení, státního zástupce nebo osoby, na niž se vykonává ochranné léčení, anebo i bez takového návrhu, rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu je zdravotnické zařízení, ve kterém se ochranné léčení vykonává; tento soud rozhoduje na návrh zdravotnického zařízení nebo státního zástupce i o změně ústavního ochranného léčení na zabezpečovací detenci.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

63. V § 352 se slovo „obviněného“ nahrazuje slovy „osoby, na niž se vykonává ochranné léčení“.

64. § 353 včetně nadpisu zní:

„§ 353

Propuštění z ochranného léčení a jeho ukončení

(1) Jakmile bylo dosaženo účelu ochranného léčení, podá zdravotnické zařízení, ve kterém je ochranné léčení vykonáváno, návrh na propuštění z ochranného léčení okresnímu soudu, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává; návrh na ukončení ochranného léčení podle § 97 odst. 6 trestního zákoníku podá zdravotnické zařízení, jakmile zjistí, že jeho účelu nelze dosáhnout. Nebude-li ochranné léčení vykonáno tak, aby do dvou let od jeho započetí bylo rozhodnuto o propuštění z ochranného léčení nebo o jeho ukončení, podá zdravotnické zařízení nejméně dva měsíce před uplynutím lhůty dvou let od počátku výkonu ochranného léčení návrh na jeho prodloužení. V návrhu na propuštění z ochranného léčení, na jeho ukončení nebo v návrhu na prodloužení ochranného léčení, zdravotnické zařízení popíše průběh a výsledky ochranného léčení a uvede důvody navrhovaného postupu včetně návrhu na případné uložení dohledu nad chováním osoby, na niž je vykonáváno ochranné léčení. O tom je třeba zdravotnické zařízení poučit.

(2) O propuštění z ochranného léčení, o jeho ukončení včetně případného uložení dohledu nebo o prodloužení ochranného léčení rozhodne na návrh zdravotnického zařízení, státního zástupce nebo osoby, na niž se vykonává ochranné léčení, anebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu se ochranné léčení vykonává.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Podal-li poškozený nebo svědek žádost podle § 44a, zašle předseda senátu spolu s nařízením ochranného léčení příslušnému zdravotnickému zařízení informace o poškozeném nebo svědkovi, kterého je třeba o propuštění nebo uprchnutí odsouzeného z ochranného léčení vyrozumět. V případě, že poškozený nebo svědek podal žádost v době, kdy je odsouzený ve výkonu ochranného léčení, zašle soud zdravotnickému zařízení, v němž odsouzený vykonává ochranné léčení, příslušné informace dodatečně. Zdravotnické zařízení je povinno písemně vyrozumět poškozeného nebo svědka bezodkladně, nejpozději však v den následující po skutečnosti uvedené v § 44a odst. 1 písm. c).“.

65. § 354 až 357 včetně nadpisů znějí:

„§ 354

Nařízení výkonu zabezpečovací detence a její výkon

(1) Jakmile se rozhodnutí, podle něhož se má vykonat zabezpečovací detence, stalo vykonatelným, předseda senátu zašle příslušnému ústavu pro výkon zabezpečovací detence, v němž má být zabezpečovací detence vykonána, nařízení výkonu zabezpečovací detence a současně vyzve osobu, které byla zabezpečovací detence uložena, je-li na svobodě, aby výkon zabezpečovací detence nastoupila. Stal-li se výrok o uložení zabezpečovací detence, která nebyla uložena vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, vykonatelným rozhodnutím odvolacího soudu, nařídí výkon zabezpečovací detence u obviněného, který je ve vazbě, předseda senátu odvolacího soudu ihned při vyhlášení rozhodnutí. O nařízení výkonu zabezpečovací detence vždy vyrozumí okresní soud, v jehož obvodu je ústav pro výkon zabezpečovací detence, ve kterém bude zabezpečovací detence vykonávána.

(2) Je-li osoba, které byla uložena zabezpečovací detence, při pobytu na svobodě nebezpečná pro své okolí, nebo je-li obava, že taková osoba, která je na svobodě, uprchne, anebo je-li zde jiný důležitý důvod, zařídí předseda senátu bezodkladně její dodání do ústavu pro výkon zabezpečovací detence; jinak jí může poskytnout přiměřenou lhůtu k obstarání jejích záležitostí, která však nesmí být delší než jeden měsíc ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v odstavci 1.

(3) Jde-li o příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru v činné službě, požádá předseda senátu příslušného velitele nebo nadřízeného, aby zařídil jeho dopravení do ústavu pro výkon zabezpečovací detence.

(4) Předseda senátu požádá ústav pro výkon zabezpečovací detence, aby oznámil soudu, který zabezpečovací detenci uložil, kdy bylo s výkonem zabezpečovací detence započato. Zároveň požádá ústav pro výkon zabezpečovací detence, aby okresnímu soudu, v jehož obvodě se zabezpečovací detence vykonává, podal neprodleně zprávu, jestliže pominou důvody pro další trvání zabezpečovací detence.

(5) K nařízení výkonu zabezpečovací detence předseda senátu připojí pro potřeby ústavu pro výkon zabezpečovací detence znalecký posudek, opis protokolu o výslechu znalce nebo opis lékařské zprávy o zdravotním stavu osoby, které byla uložena zabezpečovací detence, pokud v průběhu trestního řízení byly opatřeny, a žádost, aby byla podávána okresnímu soudu, v jehož obvodu se zabezpečovací detence vykonává, v jím stanovených lhůtách, zpráva o průběhu a výsledcích výkonu zabezpečovací detence, se zaměřením na hlediska uvedená v § 98 odst. 4 trestního zákoníku.

§ 355

Změna výkonu zabezpečovací detence na ochranné léčení

O změně výkonu zabezpečovací detence na ochranné léčení rozhoduje ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu je ústav pro výkon zabezpečovací detence, ve kterém se zabezpečovací detence vykonává; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 356

Upuštění od výkonu zabezpečovací detence

(1) O upuštění od výkonu zabezpečovací detence před jejím započítáním rozhodne soud, který zabezpečovací detenci uložil, a to ve veřejném zasedání na návrh státního zástupce nebo osoby, které byla zabezpečovací detence uložena, anebo i bez takového návrhu. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(2) Ministr spravedlnosti může upustit od výkonu zabezpečovací detence, jestliže odsouzený byl nebo má být vydán do cizího státu nebo předán jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(3) Soud může upustit od výkonu zabezpečovací detence, jestliže odsouzený byl nebo má být vyhoštěn.

(4) Nedojde-li k vydání odsouzeného do cizího státu, k jeho předání podle odstavce 2 nebo k vyhoštění podle odstavce 3, anebo vrátí-li se v těchto případech vydaný, předaný nebo vyhoštěný, rozhodne soud, že se zabezpečovací detence vykoná.

§ 357

Trvání zabezpečovací detence a propuštění ze zabezpečovací detence

(1) Okresní soud, v jehož obvodu je ústav pro výkon zabezpečovací detence, ve kterém se zabezpečovací detence vykonává, na podkladě vyžádaných zpráv sleduje výkon zabezpečovací detence a nejméně jednou za dvanáct měsíců, a jde-li o mladistvého, nejméně jednou za šest měsíců od započetí výkonu zabezpečovací detence nebo od předchozího rozhodnutí o jejím trvání přezkoumá, zda důvody pro její další pokračování trvají.

(2) O dalším trvání zabezpečovací detence nebo o propuštění ze zabezpečovací detence rozhodne na návrh ústavu pro výkon zabezpečovací detence, státního zástupce nebo osoby, na níž se vykonává zabezpečovací detence, anebo i bez takového návrhu, ve veřejném zasedání okresní soud, v jehož obvodu se zabezpečovací detence vykonává. Byla-li žádost osoby, na níž se vykonává zabezpečovací detence, zamítnuta, může ji tato osoba, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí šesti měsíců od právní moci rozhodnutí.

(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Podal-li poškozený nebo svědek žádost podle § 44a, zašle předseda senátu spolu s nařízením zabezpečovací detence příslušnému ústavu pro výkon detence informace o poškozeném nebo svědkovi, kterého je třeba o propuštění nebo uprchnutí odsouzeného z výkonu zabezpečovací detence vyrozumět. V případě, že poškozený podal žádost v době, kdy je odsouzený ve výkonu zabezpečovací detence, zašle soud ústavu pro výkon detence, v

němž odsouzený vykonává zabezpečovací detenci, příslušné informace dodatečně. Ústav pro výkon detence je povinen písemně vyrozumět poškozeného nebo svědka bezodkladně, nejpozději však v den následující po skutečnosti uvedené v § 44a odst. 1 písm. d).“.

66. V § 393 odst. 1 písm. b) se za slovo „azylanta“ vkládají slova „nebo osoby požívající doplňkové ochrany“.

67. § 470 zní:

„§ 470

Doba dvou let podle § 353 odst. 1 se u ochranných léčení uložených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona počítá ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. II

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 383/2005 Sb. a zákona č. 253/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se slova „trestním zákoně“ nahrazují slovy „trestním zákoníku a dalších trestních zákonech (dále jen „trestní zákon“)“.
2. V poznámce pod čarou č. 1 se slova „Trestní zákon“ nahrazují slovy „Trestní zákoník a další trestní zákony“.
3. § 2 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 2 zní:

„§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Není-li zákonem stanoveno jinak, pak se rozumí

- a) mládeží děti a mladiství,
- b) dítětem mladším patnácti let ten, kdo v době spáchání činu jinak trestného nedovršil patnáctý rok věku,
- c) mladistvým ten, kdo v době spáchání provinění dovršil patnáctý rok a nepřekročil osmnáctý rok svého věku.

(2) Podle tohoto zákona se dále rozumí

- a) protiprávním činem provinění, trestný čin nebo čin jinak trestný,
- b) opatřeními výchovná opatření (§ 15 až 20), ochranná opatření (§ 21 až 23) a trestní opatření (§ 24 až 35) u mladistvých a opatření ukládaná dětem mladším patnácti let (§ 93); přiměřená omezení a přiměřené povinnosti ve smyslu trestního zákona a trestního řádu nahrazují výchovná opatření,
- c) orgány činnými podle tohoto zákona jsou policejní orgány, státní zástupci a soudy pro mládež²⁾,
- d) soudem pro mládež zvláštní senát anebo v zákonem stanovených případech předseda takového senátu nebo samosoudce příslušného okresního, krajského, vrchního a Nejvyššího soudu,
- e) obecným soudem jiný senát nebo samosoudce téhož soudu nebo jiný soud, který neprojednává protiprávní činy mládeže.

²⁾ § 12 odst. 1 až 5 trestního řádu.“.

4. V § 3 odst. 1 se za slovo „proviněním“ vkládají slova „nebo činem jinak trestným“.

5. V § 3 odst. 3 se slova „stupni nebezpečnosti“ nahrazují slovem „závažnosti“.

6. V § 5 odst. 1 se slova „nebezpečnost pro společnost“ nahrazují slovem „protiprávnost“.

7. V § 5 odst. 2 se za slova „vůči němu použít“ vkládají slova „vedle ochranných opatření (§ 21)“.

8. Poznámka pod čarou č. 3 zní:

³⁾ § 13, 20, 21, 24 a 109 trestního zákoníku.“.

9. V § 6 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

10. Poznámka pod čarou č. 4 zní:

⁴⁾ § 34 odst. 2 až 5 trestního zákoníku.“.

11. Poznámka pod čarou č. 5 zní:

⁵⁾ § 35 trestního zákoníku.“.

12. V § 9 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 6 zní:

„(2) Ustanovení trestního zákoníku o mimořádném zvýšení trestu odnětí svobody⁶⁾ se u mladistvých neužije.

⁶⁾ § 59 trestního zákoníku.“

13. V § 11 odst. 1 se slova „menší nebezpečnosti činu pro společnost“ nahrazují slovy „, na které trestní zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let“.

14. V § 12 odst. 1 písm. a) se za slova „má za to, že“ vkládají slova „zabezpečovací detence nebo“.

15. V § 16 odst. 3 písm. a) se slova „programu jeho výkonu“ nahrazují slovy „vytvořeného probačního plánu dohledu“.

16. V § 16 odst. 3 písm. c) se slovo „přiměřených“ nahrazuje slovem „výchovných“.

17. V § 18 odst. 1 písm. f) se za slova „není ochranným léčením“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detencí“.

18. V § 18 odst. 4 se za slova „pro mládež“ vkládají slova „a v přípravném řízení státní zástupce“.

19. § 21 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 8, 8a, 9 a 10 zní:

„§ 21

Druhy ochranných opatření

(1) Ochrannými opatřeními jsou ochranné léčení⁸⁾, zabezpečovací detence^{8a)}, zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty⁹⁾ a ochranná výchova. Jejich účelem je kladně ovlivnit duševní, mravní a sociální vývoj mladistvého a chránit společnost před páchaním provinění mladistvými.

(2) Ochrannou výchovu lze uložit pouze podle tohoto zákona, ochranné léčení, zabezpečovací detence a zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty se ukládají podle trestního zákona¹⁰⁾.

⁸⁾ § 97 trestního zákoníku.

^{8a)} § 98 trestního zákoníku.

- 9) § 99 až 102 trestního zákoníku.
10) § 97, 98, 99 až 102 trestního zákoníku.“.

20. V § 24 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:
„g) domácí vězení,“.

Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena h) až j).

21. V § 25 odst. 1 se slovo „pachatel“ nahrazuje slovem „mladistvý“.

22. Poznámka pod čarou č. 11 zní:

”¹¹⁾ § 43 trestního zákoníku.“.

23. Poznámka pod čarou č. 12 zní:

”¹²⁾ § 44 trestního zákoníku.“.

24. Poznámka pod čarou č. 13 zní:

”¹³⁾ § 62 až 65 trestního zákoníku.“.

25. V § 26 odst. 3 se slovo „trestem“ nahrazuje slovy „trestním opatřením“.

26. Poznámka pod čarou č. 14 zní:

”¹⁴⁾ § 78 trestního zákoníku.“.

27. § 27 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 15 zní:

„§ 27

Peněžité opatření

(1) Peněžité opatření se ukládá za podmínek stanovených v trestním zákoně¹⁵⁾, je-li mladistvý výdělečně činný nebo jeho majetkové poměry uložení takového trestního opatření umožňují. Soud pro mládež může vedle peněžitého opatření uložit i vhodná výchovná opatření.

(2) Soud pro mládež uloží peněžité opatření v rozmezí od deseti do třistašedesátipěti denních sazeb.

(3) Denní sazba činí nejméně 100 Kč a nejvíce 5 000 Kč.

(4) Náhradní trestní opatření stanoví soud pro mládež až na jeden rok. Náhradní trestní opatření nesmí však ani spolu s uloženým odnětím svobody přesahovat horní hranici trestní sazby snížené podle § 31 odst. 1.

(5) Soud pro mládež může po právní moci rozhodnutí o uložení peněžitého opatření rozhodnout po vyjádření mladistvého, že jeho zaplacení nebo nevykonaný zbytek bude nahrazen tím, že mladistvý vykoná obecně prospěšnou činnost v rámci probačního programu podle § 17 odst. 1, 2 pro tento účel zřízeného, nebo společensky prospěšnou činnost v rámci výchovné povinnosti podle § 18 odst. 1 písm. c).

¹⁵⁾ § 67 až 69 trestního zákoníku.“.

28. V § 31 odst. 3 se slova „ve zvláštní části“ zrušují, slova „stupeň nebezpečnosti takového provinění pro společnost“ se nahrazují slovy „povaha a závažnost provinění“ a slovo „vysoký“ se nahrazuje slovem „vysoká“.

29. V § 31 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Nepodmíněné odnětí svobody se u mladistvých, kteří nepřekročili devatenáctý rok svého věku, vykonává odděleně od ostatních odsouzených ve věznicích nebo ve zvláštních odděleních pro mladistvé.

(5) Ukládá-li soud pro mládež nepodmíněné odnětí svobody mladistvému, který již dovršil devatenáctý rok věku, může s přihlédnutím zejména k délce ukládaného odnětí svobody a ke stupni a povaze narušení mladistvého rozhodnout, že mladistvý toto trestní opatření vykoná ve věznici pro ostatní odsouzené; učiní-li takové rozhodnutí, musí zároveň rozhodnout, do kterého typu věznice bude odsouzený pro další výkon nepodmíněného odnětí svobody zařazen.“.

30. Poznámka pod čarou č. 16 zní:

¹⁶⁾ § 58 odst. 3 trestního zákoníku.“.

31. V § 32 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 17 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

32. Poznámka pod čarou č. 18 zní:

¹⁸⁾ § 79 až 81 trestního zákoníku.“.

- 33.** Poznámka pod čarou č. 19 zní:
”¹⁹⁾ § 82 až 85 trestního zákoníku.“.
- 34.** Poznámka pod čarou č. 20 zní:
”²⁰⁾ § 80 odst. 1 trestního zákoníku.“.
- 35.** Poznámka pod čarou č. 21 zní:
”²¹⁾ § 92 odst. 2 až 5 trestního zákoníku.“.
- 36.** Poznámka pod čarou č. 22 zní:
”²²⁾ § 93 trestního zákoníku.“.
- 37.** V § 35 odst. 3 se slova „podmíněně odsouzený, podmíněně odsouzený k odnětí svobody s dohledem nebo“ zrušují.
- 38.** V § 35 odst. 6 se slova „obecně prospěšných prací nebo zákazu činnosti“ nahrazují slovy „domácího vězení“.
- 39.** Poznámka pod čarou č. 23 zní:
”²³⁾ § 14 odst. 3 věta za středníkem trestního zákoníku.“.
- 40.** V § 54 odst. 1 se za slova „poškozený a jeho zmocněnec,“ vkládají slova „zúčastněná osoba a její zmocněnec, zákonní zástupci poškozeného a zúčastněné osoby,“.
- 41.** V § 58 odst. 1 se slova „přiberou dva znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací na dětskou psychiatrii“ nahrazují slovy „přibere znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací na dětskou psychiatrii a znalec z oboru zdravotnictví nebo pedagogiky, odvětví psychologie, se specializací na dětskou psychologii“.

42. V § 70 odst. 1 se slova „stupni nebezpečnosti provinění pro společnost“ nahrazují slovy „povaze a závažnosti provinění“.
43. V § 70 odst. 6 se slovo „trest“ nahrazuje slovy „trestní opatření“.
44. V § 73 odst. 2 se slova „orgánu pověřeného péčí o mládež“ nahrazují slovy „orgánu sociálně-právní ochrany dětí“.
45. Poznámka pod čarou č. 35 zní:
-
- ³⁵⁾ § 86, 87 a 89 trestního zákoníku.“
46. V § 79 odst. 1 se slovo „trestu“ v obou případech nahrazuje slovy „trestního opatření“.
47. V § 80 odst. 1 se za slova „pro mládež“ vkládají slova „a v přípravném řízení státní zástupce“.
48. V § 80 odst. 3 se slova „připraveného programu výkonu dohledu pro mladistvého“ nahrazují slovy „vytvořeného probačního plánu dohledu nad mladistvým“.
49. V § 80 odst. 4 se za slova „pro mládež“ vkládají slova „a v přípravném řízení státního zástupce“.
50. V § 80 odst. 5 se za slova „předseda senátu“ vkládají slova „nebo v přípravném řízení státní zástupce“ a za slova „pro mládež“ se vkládají slova „a v přípravném řízení státního zástupce“.
51. V § 81 odst. 1 se slovo „okresní“ zrušuje.
52. V § 91 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Advokát tu vykonává svá oprávnění i po dosažení zletilosti dítěte až do skončení řízení ve věci dítěte mladšího patnácti let.“.

53. § 93 včetně nadpisu zní:

„§ 93

Opatření

(1) Dopustí-li se dítě mladší patnácti let činu jinak trestného, může mu soud pro mládež uložit, a to zpravidla na základě výsledků předchozího pedagogicko-psychologického vyšetření, tato opatření

- a) výchovnou povinnost,
- b) výchovné omezení,
- c) napomenutí s výstrahou,
- d) zařazení do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče⁷⁾,
- e) dohled probačního úředníka,
- f) ochrannou výchovu.

(2) Ochrannou výchovu soud pro mládež uloží dítěti, které spáchalo čin, za nějž trestní zákon dovoluje uložení výjimečného trestu, a které v době spáchání činu dovršilo dvanáctý rok svého věku a bylo mladší patnácti let.

(3) Ochranná výchova může být uložena též dítěti, které v době spáchání činu bylo mladší patnácti let, odůvodňuje-li to povaha spáchaného činu jinak trestného a je-li to nezbytně nutné k zajištění jeho řádné výchovy.

(4) Na dohled probačního úředníka se s přihlédnutím k věku dítěte použijí přiměřeně ustanovení § 16 odst. 1, 2 a 3 a § 80 odst. 1, 3, 4 a 5. Probační úředník při výkonu dohledu také pravidelně navštěvuje dítě mladší patnácti let, nad nímž vykonává dohled, v jeho bydlišti a ve škole.

(5) Na ukládání výchovných povinností, výchovných omezení a napomenutí s výstrahou se s přihlédnutím k věku dítěte použijí přiměřeně ustanovení § 18, 19 a 20. Tato opatření může dítěti mladšímu patnácti let uložit pouze soud pro mládež.

(6) Při ukládání opatření podle odstavce 1 soud pro mládež dbá na výchovné působení na dítě a sleduje i preventivní účinek opatření. Dítěti lze opatření podle odstavce 1 uložit až do dovršení osmnácti let věku.

(7) Dítěti může být současně uloženo i více opatření, je-li to potřebné k dosažení účelu tohoto zákona (§ 1 odst. 2).

(8) Soud pro mládež může upustit od uložení opatření, postačuje-li k dosažení účelu tohoto zákona (§ 1 odst. 2) projednání činu dítěte státním zástupcem nebo před soudem pro mládež.

(9) O uložení opatření soud pro mládež rozhoduje rozsudkem. O zamítnutí návrhu státního zástupce, o zastavení řízení, o upuštění od uložení opatření a o zrušení uloženého opatření rozhoduje soud pro mládež usnesením.“

54. Část druhá se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky

Čl. III

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění zákona č. 293/1993 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 460/2000 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb. a zákona č. 342/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slova „výkon vazby“ vkládají slova „ , výkon zabezpečovací detence“.

2. V § 1 odstavec 4 zní:

„(4) Organizačními jednotkami Vězeňské služby jsou generální ředitelství, vazební věznice, věznice, ústavy pro výkon zabezpečovací detence a Institut vzdělávání. Generální ředitelství zabezpečuje plnění společných úkolů ostatních organizačních jednotek, které metodicky řídí a kontroluje. V čele vazebních věznic, věznic, ústavů pro výkon zabezpečovací detence a Institutu vzdělávání jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává generální ředitel.“

3. V § 2 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„ b) spravuje a střeží ústavy pro výkon zabezpečovací detence,“.

Dosavadní písmena b) až l) se označují jako písmena c) až m).

4. V § 2 odst. 1 písm. c) se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“.

5. V § 2 odst. 1 písm. g) se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“.

6. V § 2 odst. 1 písm. i) se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“.

7. V § 2 odst. 1 písmeno l) zní:

„l) poskytuje zdravotní péči ve svých zdravotnických zařízeních osobám ve výkonu vazby, osobám ve výkonu zabezpečovací detence a osobám ve výkonu trestu odnětí svobody, příslušníkům a občanským zaměstnancům Vězeňské služby; v případě potřeby zabezpečuje specializovanou zdravotní péči v mimovězeňských zdravotnických zařízeních,“.

8. V § 2 odst. 1 písm. m) se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“.
9. V § 3 odst. 2 se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“ a za slova „vazební věznice, věznice,“ vkládají slova „ústavy pro výkon zabezpečovací detence,“.
10. V § 3 odst. 3 se za slova „ve výkonu vazby“ vkládají slova „ , ve výkonu zabezpečovací detence“.
11. V § 3 odst. 5 se za slova „v místech výkonu vazby“ vkládají slova „ , výkonu zabezpečovací detence“.
12. Na konci textu § 4b se doplňují slova „a s osobami ve výkonu zabezpečovací detence“.
13. V § 6 odst. 1 se za slova „s osobami“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“ a za slova „k naplnění účelu“ se vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“.
14. V § 7 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:
„b) páchá-li osoba ve výkonu zabezpečovací detence trestný čin, popřípadě je-li důvodné podezření z jeho páchání,“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).
15. V § 7 odst. 1 písm. c) se za slovo „osoba“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“ a za slovo „účel“ se vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“.
16. V § 7 odst. 1 písm. d) se za slovo „vazby“ vkládají slova „ , zabezpečovací detence“.
17. V § 7 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Příslušník, který plní úkoly vězeňské stráže, je povinen i v době mimo službu v mezích stanovených tímto zákonem a dalšími obecně závaznými právními předpisy provést služební zákrok nebo jiná potřebná opatření, dopouští-li se osoba ve výkonu zabezpečovací detence jednání, kterým je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.“.
18. V § 8 odst. 2 se za slovo „vazby“ vkládají slova „ , výkonu zabezpečovací detence“.

19. V § 10 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Vysvětlení je příslušník také oprávněn požadovat od osob ve výkonu zabezpečovací detence, které mohou přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu spáchaného pachatelem během výkonu zabezpečovací detence, jakož i pro vypátrání osoby prchající z výkonu zabezpečovací detence. Osoba podávající vysvětlení má právo na právní pomoc advokáta.“.
20. V § 11 odst. 1 se za slova „u osoby“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“.
21. V § 12 odst. 1 se za slovo „osobě“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“.
22. V § 12 odst. 2 se za slovo „účel“ vkládají slova „zabezpečovací detence,“ a za slovo „vykonává“ se vkládají slova „zabezpečovací detence,“.
23. V § 13 odst. 1 se za slova „mohla narušit“ vkládají slova „výkon zabezpečovací detence,“ a za slova „mohly narušit výkon“ se vkládají slova „zabezpečovací detence, výkon“.
24. V § 13 odst. 2 písm. a) se za slova „naruší výkon vazby“ vkládají slova „ , výkon zabezpečovací detence“.
25. V § 13 odst. 2 písm. b) se za slova „narušuje výkon vazby“ vkládají slova „ , výkon zabezpečovací detence“.
26. V § 15 se za slova „prchající z“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“.
27. V § 16b odst. 2 se za slova „v objektech“ vkládají slova „ústavů pro výkon zabezpečovací detence,“ a za slovo „osob“ se vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“.
28. V § 16c větě první se za slova „s účelem“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“ a za slova „zejména osob“ se vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“.
29. V § 16c větě druhé se za slovo „osobou“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence,“.

30. V § 17 odst. 1 se za slovo „účel“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence“.
31. V § 17 odst. 4 se za slova „osoby ve“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence“.
32. V § 18 odst. 1 písm. c) se za slovo „osoby“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence“.
33. V nadpisu hlavy páté se za slovo „osob“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence“.
34. V § 23a odstavec 1 zní:

„(1) Evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky obsahuje

- a) údaje převzaté z rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení oznámených Vězeňské službě,
- b) údaje umožňující určení totožnosti každé osoby ve výkonu zabezpečovací detence a uvězněné osoby,
- c) údaje o průběhu výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo trestu odnětí svobody včetně údajů o přesném místě a době, kdy taková osoba vykonávala vazbu nebo trest odnětí svobody, přehledu o udělených odměnách a uložených kázeňských trestech a údajů o výsledcích zdravotních prohlídek.“

35. V § 23a odst. 2 větě první se číslo „2“ nahrazuje číslem „1“ a v písmenu d) se za slova „takové osoby z“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence, výkonu“.
36. V § 23a odst. 3 větě první se za slova „z evidence osob“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence“.
37. V § 24 odst. 2 se za slova „V případě, že“ vkládají slova „v ústavu pro výkon zabezpečovací detence“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o státním zastupitelství

Čl. IV

V § 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 14/2002 Sb., se za slova „ochranné léčení“ vkládají slova „zabezpečovací detence“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o Veřejném ochránci práv

Čl. V

Zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 381/2005 Sb. a zákona č. 342/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slova „ochranné léčení,“ vkládají slova „, zabezpečovací detence,“.
2. V § 1 odst. 4 písm. a) se slova „anebo ochranné léčení“ nahrazují slovy „, ochranné léčení anebo zabezpečovací detence“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. VI

V § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, se slova „§ 62 trestního zákona“ nahrazují slovy „§ 86 odst. 2 trestního zákoníku“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

Čl. VII

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 109/2006 Sb. a zákona č. 267/2006, se mění takto:

1. V § 1 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Mladistvým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která v době spáchání provinění dovršila patnáctý a nepřekročila osmnáctý rok svého věku.“.

2. V § 7 se na konci textu písmene f) doplňují slova „a zabezpečovací detenci“.
3. V § 59 se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „nebo zabezpečovací detenci“.

ČÁST OSMÁ
Změna zákona o přestupcích

Čl. VIII

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb. a zákona č. 215/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „nebo zabezpečovací detence“.
2. V § 21 odst. 1 písm. h) se slova „veřejný činitel“ nahrazují slovy „úřední osoba“.
3. V § 30 odst. 1 se za písmeno j) vkládá nové písmeno k), které zní:

„k) neoprávněně pěstuje pro vlastní potřebu v malém množství rostlinu nebo houbu obsahující omamnou nebo psychotropní látku,“.

Dosavadní písmena k) až o) se označují jako písmena l) až p).

4. V § 30 odst. 2 se slova „podle odstavce 1 písm. j)“ nahrazují slovy „podle odstavce 1 písm. j) a k)“.
5. V § 47 odst. 1 písm. a) se slova „veřejného činitele“ nahrazují slovy „úřední osoby“ a slovo „jeho“ slovem „její“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o rybářství

Čl. IX

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 267/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 6 se slova „veřejným činitelem“ nahrazují slovy „úřední osobou“.
2. Poznámka pod čarou č. 14 zní:

”¹⁴⁾ 125 odst. 1 písm. i) zákona č. .../2008 Sb., trestní zákoník.“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o matrikách, jménu a příjmení

Čl. X

V § 9 odst. 6 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, se slova „veřejného činitele“ nahrazují slovy „úřední osoby“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o vyšších soudních úřednících

Čl. XI

V § 11 odst. 1 písm. j) zákona č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění zákona č. 152/1995 Sb. a zákona č. 62/1999 Sb., se za slovo „léčení“ vkládají slova „ , ze zabezpečovací detence“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o soudech a soudcích

Čl. XII

V § 37 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), se slova „§ 201 trestního zákona“ nahrazují slovy „§ 272 trestního zákoníku“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

Čl. XIII

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb.,

zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 323/1996 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 218/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 322/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 440/2003 Sb., zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 254/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 24 odst. 5 písm. b) se slova „trestný čin neodvedení daně“ nahrazuje slovy „trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby“.
2. V § 24 odst. 5 písm. c) se slova „trestných činů padělání a pozměňování kolkových známek, padělání a pozměňování nálepek k označení zboží pro daňové účely, porušení předpisů o nálepkách k označení zboží pro daňové účely“ nahrazují slovy „trestných činů padělání a pozměnění známek, padělání a pozměnění předmětů k označení zboží pro daňové účely a předmětů dokazujících splnění poplatkové povinnosti, porušení předpisů o nálepkách a jiných předmětech k označení zboží“ a slova „nedovolené výroby a držení státní pečeti a úředního razítka“ se nahrazují slovy „nedovolené výroby a držení pečetidla státní pečeti a úředního razítka“.
3. V § 24 odst. 5 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:
„d) při podávání podnětů ke stíhání trestných činů úplatkářství, a to v rozsahu nezbytně nutném k jejich objasnění,“.

Dosavadní písmena d) až h) se označují jako písmena e) až i).
4. V § 24 odst. 5 písm. e) se slova „trestných činů proti výkonu pravomoci státního orgánu a veřejného činitele, trestných činů veřejných činitelů“ nahrazují slovy „trestných činů proti výkonu pravomoci orgánu veřejné moci a úřední osoby, trestných činů úředních osob“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o zbraních

Čl. XIV

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona

č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 537/2004 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 444/2005, zákona č. 310/2006 Sb. a zákona č. 170/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 22 odst. 1 písm. a) se slovo „záškodnictví“ zrušuje, slova „zločinném spolčení“ se nahrazují slovy „organizované zločinecké skupině“ a za slova „obecného ohrožení“, se vkládají slova „získání kontroly nad vzdušným dopravním prostředkem, civilním plavidlem a pevnou plošinou“.
2. V § 22 odst. 1 písm. b) se slova „lidské důstojnosti“ nahrazují slovy „právům na ochranu osobnosti, soukromí a listovního tajemství, proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti“.
3. V § 22 odst. 3 se slova „porušování předpisu o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, útoku na státní orgán, útoku na veřejného činitele,“ nahrazují slovy „provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence, porušení povinnosti v souvislosti s vydáním povolení a licence pro zahraniční obchod s vojenským materiálem, zkreslení údajů a nevedení podkladů ohledně zahraničního obchodu s vojenským materiálem, násilí proti orgánu veřejné moci, vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci, násilí proti úřední osobě, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu,“ slova „etnické skupiny, rasy a přesvědčení,“ se nahrazují slovy „rasy, etnické nebo jiné skupiny osob“, slovo „směřujících“ se nahrazuje slovem „směřujícího“ a slovo „persekuce“ se nahrazuje slovem „perzekuce“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. XV

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb. a zákona č. 176/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 22 odst. 5 písm. b) se za slovo „zdraví,“ vkládá slovo „svobodě,“
2. V § 27 odst. 1 písm. e) se za slovo „zdraví,“ vkládá slovo „svobodě,“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o občanských průkazech

Čl. XVI

V § 8 odst. 3 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 559/2004 Sb., se za slova „soudem nařízeného ústavního léčení“ doplňují slova „výkonu zabezpečovací detence,“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o pobytu cizinců

Čl. XVII

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb. a zákona č. 170/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 18 písm. d) bodu 1. se za slova „1. ve výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence, ve výkonu“.
2. V § 46b odst. 2 písm. a) se slova „úmyslného trestného činu“ nahrazují slovy „zločinu“.
3. V § 95 se za slova „je ve výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence,“.
4. V § 103 písm. a) se za slovo „propuštění“ vkládají slova „ze zabezpečovací detence,“.
5. V nadpisu § 105 se za slovo „soudu,“ vkládají slova „ústavu pro výkon zabezpečovací detence,“.
6. V § 105 odst. 2 se slova „Vazební věznice“ nahrazují slovy „Ústav pro výkon zabezpečovací detence, vazební věznice“, za slova „podle sídla“ se vkládají slova „ústavu pro výkon zabezpečovací detence,“ a za slova „propuštění cizince“ se vkládají slova „ze zabezpečovací detence,“.
7. V § 179 odst. 3 písm. b) se slova „trestný čin“ nahrazují slovy „zločin“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. XVIII

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 186/1997 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 329/1999 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 288/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 170/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 1 se slova „úmyslných trestných činů“ nahrazují slovem „zločinů“.
2. Poznámka pod čarou č. 8 zní:
”

§ 14 odst. 3 trestního zákoníku.“.
3. V § 42b odst. 1 písm. c) se slova „úmyslných trestných činů“ nahrazují slovy „zločinů“.
4. V § 42e v úvodním textu odstavce 1 se za slova „ochranné léčení“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.

ČÁST DEVATENÁCTÁ
Změna zákona o Vojenské policii

Čl. XIX

V § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, se slova „úmyslného trestného činu“ nahrazují slovem „zločinu“.

ČÁST DVACÁTÁ
Změna celního zákona

Čl. XX

V § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, se slova „úmyslného trestného činu“ nahrazují slovy „zločinu“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy

Čl. XXI

Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 476/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 563/2004 Sb., zákona č. 383/2005 Sb. a zákona č. 112/2006 Sb., se mění takto:

1. V § 16 odst. 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a dětem, u nichž soud rozhodl o zařazení do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče podle zvláštního právního předpisu^{7a)}“.

Poznámka pod čarou č. 7a zní:

„^{7a)} § 93 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 16 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Na poskytování preventivně výchovné péče na základě rozhodnutí soudu o zařazení dítěte do terapeutického, psychologického nebo jiného vhodného výchovného programu ve středisku výchovné péče^{7a)} se užijí ustanovení tohoto zákona o poskytování preventivně výchovné péče ostatním dětem obdobně, s těmito odchylkami

- a) středisko přijme do výchovné péče dítě i bez souhlasu nebo žádosti jeho zákonného zástupce,
- b) formu preventivně výchovné péče určí soud v rozhodnutí o zařazení dítěte do příslušného výchovného programu,
- c) smlouva o poskytování stravování a ubytování podle odstavce 3 se neuzavírá; středisko přijme dítě do péče i v případě, že k úhradě nákladů před přijetím dítěte do péče nedojde.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna exekučního řádu

Čl. XXII

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 360/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb. a zákona č. 253/2006 Sb., se mění takto:

1. § 4 se včetně poznámky pod čarou č. 1 zrušuje.
2. Část šestá se zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna transplantačního zákona

Čl. XXIII

Zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění zákona č. 228/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. b) se slova „notářsky ověřený“ nahrazují slovy „úředně ověřený“.
2. V § 3 odst. 3 písm. b) se za slova „vazbě nebo“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence nebo“.
3. Část druhá se zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XXIV

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3 písm. b) se za slova „zařazený do práce,“ vkládají slova „ústavy pro výkon zabezpečovací detence, v nichž vykonává zabezpečovací detenci osoba zařazená do práce,“.
2. V § 5 písm. a) se na konci textu bodu 14 doplňují slova „a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.
3. V § 10 odst. 8 se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.
4. V § 13 odst. 2 písm. f) se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.

5. V § 15 odst. 4 písm. f) se slovo „jeho“ nahrazuje slovem „jejich“, za slovo „odsouzeného“ se vkládají slova „nebo osoby ve výkonu zabezpečovací detence“ a za slova „odnětí svobody se vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.
6. V § 15 odst. 5 písm. c) se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.
7. V § 15 odst. 5 písm. d) se za slovo „odsouzeného“ vkládají slova „nebo osoby ve výkonu zabezpečovací detence“ a za slova „odnětí svobody“ se vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.
8. V § 16 písm. d) se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detenci“, slova „tohoto trestu“ se nahrazují slovy „trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence“ a v části věty za středníkem se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“.
9. V § 19 odst. 1 písm. b) se za slova „odnětí svobody“ vkládají slova „nebo zabezpečovací detence“ a slova „tohoto trestu“ se nahrazují slovy „trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence“.
10. V § 25 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo v době útěku osoby ve výkonu zabezpečovací detence z místa výkonu zabezpečovací detence“.
11. V § 28 odst. 4 se na konci textu věty druhé doplňují slova „nebo ve výkonu zabezpečovací detence“.
12. V § 39 odst. 5 se na konci textu písmene e) doplňují slova „a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.
13. V § 40 odst. 7 větě druhé se za slova „odnětí svobody“ vkládá slovo „uloženého“ a za slova „jednoho roku“ se vkládají slova „nebo ve výkonu zabezpečovací detence“.
14. V § 42 odst. 4 písm. b) se za slova „zařazenou do práce“ vkládají slova „nebo je zařazena do práce ve výkonu zabezpečovací detence“.
15. V § 82 odst. 1 písm. d) se za slova „zařazené do práce“ vkládají slova „ , osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.

16. V § 86 odst. 1 se slova „a věznice“ nahrazují slovy „ , věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
17. V § 92 odst. 1 písm. c) se za slovo „věznice“ vkládají slova „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
18. V § 95 písm. d) se za slovo „vazby“ vkládají slova „ , dobu výkonu zabezpečovací detence“.
19. Nadpis § 102 zní: „Úkoly věznic a ústavů pro výkon zabezpečovací detence“.
20. V § 102 se za slovo „Věznice“ vkládají slova „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
21. V § 103 odst. 1 písm. a) až c) se slova „nebo věznic“ nahrazují slovy „ , věznic nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence“.
22. V § 108 odst. 1 písm. c) se za slovo „věznice“ vkládají slova „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.

23. V § 108 odst. 2 se slova „a věznice“ nahrazují slovy „ , věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
24. V § 109 odst. 2 písm. d) se za slovo „věznice“ vkládají slova „nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence“.
25. V § 110 odst. 4 se slova „a věznice, jsou-li plátcem dávek tyto útvary a věznice“ nahrazují slovy „ , věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence, jsou-li plátcem dávek tyto útvary, věznice a ústavy“.
26. V § 110 odst. 6 se slova „a věznicemi“ nahrazují slovy „ , věznicemi a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
27. V § 123 odst. 5 se za slovo „věznice“ vkládají slova „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence“.
28. V § 143 odst. 3 se slova „a věznic“ nahrazují slovy „ , věznic a ústavů pro výkon zabezpečovací detence“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. XXV

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007, se mění takto:

1. V § 8 odst. 5 písm. b) se za slova „(dále jen „věznice“)" vkládají slova „nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence" a za slova „popřípadě vazby" se vkládají slova „nebo výkonu zabezpečovací detence".
2. V § 35a odst. 1 větě druhé se za slova „zařazený do práce," vkládají slova „ústavy pro výkon zabezpečovací detence, v nichž vykonávají zabezpečovací detenci osoby zařazené do práce".
3. V § 36 písm. n) se za slovo „věznice" vkládají slova „a osob ve výkonu zabezpečovací detence zařazených do práce ústav pro výkon zabezpečovací detence".
4. V § 43 větě první se za slovo „Věznice" vkládají slova „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence".
5. V § 48 odst. 1 písm. e) se za slova „kalendářní měsíce" vkládají slova „nebo výkonu zabezpečovací detence".
6. V § 82 odst. 3 se za slovo „vazby" vkládají slova „nebo výkonu zabezpečovací detence" a za slovo „věznice" se vkládají slova „nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence".
7. V § 83 odst. 1 větě druhé se slova „pokud je podle § 82 odst. 3 příslušná" nahrazují slovy „a ústavy pro výkon zabezpečovací detence, pokud jsou podle § 82 odst. 3 příslušné".

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. XXVI

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006

Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. b) se na konci textu bodu 11 doplňují slova „a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.
2. § 11 zní:

„§ 11

Zaměstnavatel, u něhož jsou odsouzený nebo osoba ve výkonu zabezpečovací detence zařazení k výkonu práce, je povinen odvádět za každý kalendářní měsíc příslušné věznici nebo ústavu pro výkon zabezpečovací detence spolu se mzdou za práci odsouzeného nebo odměnou za práci osoby ve výkonu zabezpečovací detence i pojistné, které jsou povinni platit (§ 7 odst. 1 písm. a). Věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence odečtou úhrn dávek nemocenského pojištění vyplacených odsouzeným nebo osobám ve výkonu zabezpečovací detence od pojistného, které jsou povinni za odsouzené nebo osoby ve výkonu zabezpečovací detence odvádět (§ 8 odst. 1) a ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 1 odvedou částku pojistného na účet příslušného služebního orgánu Vězeňské správy České republiky. Ustanovení § 9 odst. 4 až 6 platí pro věznici a ústav pro výkon zabezpečovací detence ve vztahu k příslušnému služebnímu orgánu Vězeňské služby České republiky přiměřeně.“

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

Čl. XXVII

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 461/2006 Sb., zákona č. 462/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 se na konci textu písmene l) doplňují slova „a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.
2. V § 9 odst. 6 se na konci textu písmene f) doplňují slova „nebo ve výkonu zabezpečovací detence“.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

Čl. XXVIII

Zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene m) doplňují slova „a osoby ve výkonu zabezpečovací detence zařazené do práce“.
2. § 5 odst. 2 zní:

„(2) Jestliže v době trvání úrazového pojištění nastoupí zaměstnanec výkon trestu odnětí svobody nebo výkon zabezpečovací detence, dosavadní úrazové pojištění dnem nástupu výkonu trestu odnětí svobody nebo výkonu zabezpečovací detence zaniká a opětovně vznikne dnem nástupu do zaměstnání nebo funkce po skončení výkonu trestu odnětí svobody nebo výkonu zabezpečovací detence.“.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o péči o zdraví lidu

Čl. XXIX

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 260/2001 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 290/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 37/2004 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 121/2004 Sb., zákona č. 156/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 111/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 2 se slovo „vazbě,“ nahrazuje slovy „výkonu zabezpečovací detence, vazby“.
2. V § 26 odst. 5 písm. c) se za slovo „výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence,“.
3. V § 27b odst. 2 se slova „ve vazbě,“ nahrazují slovy „ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo“.
4. V § 80 odst. 5 se za slovo „výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence,“.

ČÁST TRICÁTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

Čl. XXX

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 167/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 459/2000 Sb., zákona č. 176/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 455/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 250/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 47/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 117/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 340/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 57/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. i) se slovo „vazbě“ nahrazuje slovy „výkonu zabezpečovací detence nebo vazby“.

2. V § 11 odst. 4 se slovo „vazbě“ nahrazuje slovy „výkonu zabezpečovací detence nebo vazby“.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna občanského soudního řádu

Čl. XXXI

V § 46a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 555/2004 Sb., se za slovo „výkon“ vkládají slova „zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o církvích a náboženských společnostech

Čl. XXXII

Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb. a zákona č. 495/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 písm. b) se za slovo „svobody“, vkládají slova „zabezpečovací detence“.
2. Část šestá se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. XXXIII

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 25 odst. 2 písm. d) se za slovo „svobody“ vkládají slova „ , vykonává ochranné opatření zabezpečovací detenci“.
2. V § 29 písm. c) se za slovo „svobody“, vkládají slova „nástupu výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence“.

3. V § 33 odst. 1 písm. h) se za slovo „svobody“ vkládají slova „nebo po propuštění z výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o životním a existenčním minimu

Čl. XXXIV

V § 4 odst. 8 zákona č. 110/2006 Sb., o existenčním a životním minimu, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., se za slovo „vazbě“ vkládají slova „ , ve výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XXXV

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 37/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 32/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 71/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 38/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 18/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 52/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 14/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 13/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 10 větě první se za slovo „je“ vkládají slova „ve výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence,“ a za slovo „trvání“ se vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“.
2. V § 7 odst. 10 větě druhé se za slovo „sčítají“ vkládají slova „; to platí obdobně, jde-li o dobu výkonu zabezpečovací detence“.
3. V § 54 odst. 4 větě první se za slovo „osoba“ vkládají slova „ve výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence,“ a za slovo „měsíce“ se vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence,“.
4. V § 54 odst. 4 větě druhé se za slovo „sčítají“ vkládají slova „; to platí obdobně, jde-li o dobu výkonu zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

Čl. XXXVI

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 65/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 6 písm. a) se za slovo „propuštěna“ vkládají slova „z výkonu zabezpečovací detence“.
2. V § 3 odst. 1 písm. f) se za slovo „výkon“ vkládají slova „zabezpečovací detence nebo“.
3. V § 47 odst. 3 větě první se za slovo „osoba“ vkládají slova „ve výkonu zabezpečovací detence“, a za slovo „měsíce“ se vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence“.
4. V § 47 odst. 3 větě druhé se za slovo „sčítají“ vkládají slova „; i to platí obdobně, jde-li o dobu výkonu zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. XXXVII

V § 14a odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., se ve větě první za slovo „výkonu“ vkládají slova „ochranného opatření zabezpečovací detence“.

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o dočasné ochraně cizinců

Čl. XXXVIII

V § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, se slova „trestného činu“ nahrazují slovy „zločinu“.

ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o azylu

Čl. XXXIX

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3a písm. b) se za slovo „vykonává“ vkládají slova „zabezpečovací detenci“.
2. V § 3c odst. 1 písm. c) se za slovo „výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence“.
3. V § 4a odst. 1 se za slovo „výkonu“ vkládají slova „zabezpečovací detence“.
4. V § 15a odst. 1 písm. b) se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
5. V § 17 odst. 1 písm. j) se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
6. V § 17 odst. 5 se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
7. V § 57 odst. 2 se za slovo „době“ vkládají slova „výkonu zabezpečovací detence“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ

Změna zákona o veřejných zakázkách

Čl. XL

V § 53 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, se slova „zločinného spolčení“ nahrazují slovy „organizované zločinecké skupiny“ a slova „zločinném spolčení“ se nahrazují slovy „organizované zločinecké skupině“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o insolvenčních správcích

Čl. XLI

V § 7 písm. a) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, se slova „hospodářské kázní“ nahrazují slovy „závazným pravidlům tržní ekonomiky“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti

Čl. XLII

Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 119/2007 Sb. a zákona č. 177/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písm. f) se slova „trestných činů“ nahrazují slovem „zločinů“.
2. Poznámka pod čarou č. 10 zní:

„¹⁰⁾ § 14 odst. 3 trestního zákoníku.“

ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna služebního zákona

Čl. XLIII

V § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se slova „nedbalostní trestný čin maření úkolů veřejného činitele“ nahrazují slovy „maření úkolu úřední osoby z nedbalosti“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. XLIV

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb. a zákona č. 160/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 24 písm. e) se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.
2. V § 30 písm. e) se slova „trestný čin“ nahrazují slovem „zločin“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o ozbrojených silách České republiky

Čl. XLV

V § 42 odst. 1 písm. c) zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, se slova „trestného činu“ nahrazují slovy „zločinu“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti

Čl. XLVI

V § 2 odst. 4 zákona č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 204/2006 Sb., se slova „zvláštní části trestního zákona“ nahrazují slovy „trestního zákoníku“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

Čl. XLVII

V § 30 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 160/2006 Sb., se za slova „ochranné výchovy“ vkládají slova „, , zabezpečovací detence“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona č. 43/1980 Sb.

Čl. XLVIII

V zákoně č. 43/1980 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon a trestní řád, se článek I zrušuje.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona č. 159/1989 Sb.

Čl. XLIX

V zákoně č. 159/1989 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, zákon o přečinech a trestní řád, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., se článek I zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ

Změna zákona o volbách do Federálního shromáždění

Čl. L

V zákoně č. 47/1990 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, ve znění zákona č. 208/1990 Sb. a zákona č. 59/1992 Sb., se § 56 zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona č. 457/1990 Sb.

Čl. LI

V zákoně č. 457/1990 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 31/1989 Sb., o jednacím řádu Federálního shromáždění, a kterým se mění trestní zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 56/1991 Sb., se článek II zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o způsobu provádění referenda

Čl. LII

V zákoně č. 490/1991 Sb., o způsobu provádění referenda, se § 37 zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona č. 290/1993 Sb.

Čl. LIII

V zákoně č. 290/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se článek I zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem

Čl. LIV

V zákoně č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 357/2004 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 152/1995 Sb.

Čl. LV

V zákoně č. 152/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, a zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, se článek I zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní

Čl. LVI

V zákoně č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb., se část osmá zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ SEDMÁ
Změna zákona č. 112/1998 Sb.

Čl. LVII

V zákoně č. 112/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se článek I zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ OSMÁ
Změna zákona o ochraně utajovaných skutečností

Čl. LVIII

V zákoně č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 363/2000 Sb., zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 322/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 386/2004 Sb., zákona č. 190/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 220/2005 Sb., zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb. a zákona č. 342/2006 Sb., se v části třetí hlava čtvrtá zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ DEVÁTÁ
Změna zákona o návykových látkách

Čl. LVIX

V zákoně č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 57/2001 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 407/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 223/2003 Sb., zákona č. 362/2004 Sb., zákona č. 228/2005 Sb. a zákona č. 74/2006 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ
Změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví

Čl. LX

V zákoně č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 255/2004 Sb. a zákona č. 137/2007 Sb., se část devátá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PRVNÍ
Změna zákona č. 210/1999 Sb.

Čl. LXI

V zákoně č. 210/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, a zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DRUHÁ
Změna zákona č. 223/1999 Sb.

Čl. LXII

V zákoně č. 223/1999 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o rozsahu branné povinnosti a o vojenských správních úřadech (branný zákon) a zákona o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění zákona č. 587/2004 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ TŘETÍ
Změna zákona č. 238/1999 Sb.

Čl. LXIII

V zákoně č. 238/1999 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zákona č. 254/2001 Sb. a zákona č. 99/2004 Sb., se část první zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ČTVRTÁ
**Změna zákona o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min
a o jejich zničení**

Čl. LXIV

V zákoně č. 305/1999 Sb., o zákazu použití, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a o jejich zničení a o změně zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PÁTÁ
**Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona
o sociálně-právní ochraně dětí**

Čl. LXV

V zákoně č. 360/1999 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 218/2000 Sb., se část první zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o poštovních službách

Čl. LXVI

V zákoně č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 225/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb., se část sedmnáctá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o ochraně osobních údajů

Čl. LXVII

V zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 177/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 170/2007 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona č. 105/2000 Sb.

Čl. LXVIII

V zákoně č. 105/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část druhá zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna autorského zákona

Čl. LXIX

V zákoně č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., 186/2006 Sb. a zákona č. 216/2006 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ

Změna zákona č. 144/2001 Sb.

Čl. LXX

V zákoně č. 144/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, se část první zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o pohřebnictví

Čl. LXXI

V zákoně č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 479/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 122/2004 Sb. a zákona č. 67/2006 Sb., se část pátá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona č. 265/2001 Sb.

Čl. LXXII

V zákoně č. 265/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 362/2003 Sb. a zákona č. 283/2004 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o Antarktidě

Čl. LXXIII

V zákoně č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů, se část jedenáctá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. LXXIV

V zákoně č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 52/2004 Sb.

Čl. LXXV

V zákoně č. 52/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část druhá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona č. 537/2004 Sb.

Čl. LXXVI

V zákoně č. 537/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, se část první zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o zrušení civilní služby

Čl. LXXVII

V zákoně č. 587/2004 Sb., o zrušení civilní služby a o změně a zrušení některých souvisejících zákonů, se část osmá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona č. 411/2005 Sb.

Čl. LXXVIII

V zákoně č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část šestá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona č. 413/2005 Sb.

Čl. LXXIX

V zákoně č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 138/2006 Sb., se část první zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ

Změna zákona č. 70/2006 Sb.

Čl. LXXX

V zákoně č. 70/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o provádění mezinárodních sankcí, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., se část dvacátá první zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o registrovaném partnerství

Čl. LXXXI

V zákoně č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství, se část druhá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona, kterým se mění zákony v oblasti ochrany před domácím násilím

Čl. LXXXII

V zákoně č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, ve znění zákona č. 29/2007 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona č. 161/2006 Sb.

Čl. LXXXIII

V zákoně č. 161/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 170/2007 Sb., se část pátá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách

Čl. LXXXIV

V zákoně č. 227/2006 Sb., o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech a o změně některých souvisejících zákonů, se část druhá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 253/2006 Sb.

Čl. LXXXV

V zákoně č. 253/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se část druhá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona č. 267/2006 Sb.

Čl. LXXXVI

V zákoně č. 267/2006 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb. a zákona č. 261/2007 Sb., se část osmá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ SEDMÁ
Změna zákona č. 314/2006 Sb.

Čl. LXXXVII

V zákoně č. 314/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, se část druhá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ OSMÁ
Změna zákona č. 178/2007 Sb.

Čl. LXXXVIII

V zákoně č. 178/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění zákona č. 481/2004 Sb., se část první zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ DEVÁTÁ

Čl. LXXXIX

Změna zákona č. 296/2007 Sb.

V zákoně č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, se část třetí zrušuje.

ČÁST DEVADESÁTÁ
ÚČINNOST

ČL. XC

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Důvodová zpráva

Tento návrh zákona upravuje novelizace zákonů souvisejících s přijetím nového trestního zákoníku.

K části první – změna zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

K bodu 1.:

Jde o změnu navazující na označení trestného činu neoprávněného nakládání s údaji podle § 178 trestního zákoníku.

K bodu 2.:

Vymezení věcné příslušnosti krajského soudu je v § 17 provedeno označením trestných činů, a proto, v důsledku nového označení trestných činů v trestním zákoníku, na které se vztahuje věcná příslušnost krajského soudu, bylo nutné nově vymezit jednotlivé trestné činy. Rozsah věcné příslušnosti krajského soudu se podstatně nemění, v zásadě byla rozšířena jen o trestné činy neoprávněného odebrání tkání a orgánů, nedovoleného nakládání s tkáněmi a orgány, odběru tkáně, orgánu a provedení transplantace za úplatu, nedovoleného nakládání s lidským embryem a lidským genomem a obchodování s lidmi, a to s ohledem na jejich povahu a složitost. Přitom byla úprava sjednocena tak, že jsou uvedeny pouze názvy trestných činů bez označení paragrafů. Bez věcné změny byl ponechán i odstavec 2, v němž bylo pouze provedeno v souladu s trestním zákoníkem nové označení § 45 trestního zákoníku upravující ukládání společného trestu za pokračování v trestném činu.

K bodu 3.:

V návaznosti na úpravu zabezpečovací detence v trestním zákoníku se upravuje nutná obhajoba v řízení, ve kterém se rozhoduje o uložení nebo změně zabezpečovací detence. Podobně se rozšiřuje nutná obhajoba i v řízení ohledně ochranného léčení, a to pokud jde o změnu ochranného léčení, a to jak při změně způsobu výkonu ochranného léčení, tak i při změně ústavního ochranného léčení na zabezpečovací detenci. V souvislosti s tím se toto ustanovení i logicky uspořádává.

K bodu 4. a 5.:

Obdobně jako v případech propuštění odsouzeného z výkonu trestu nebo jeho útěku doplňují se ustanovení zakládající právo poškozeného nebo svědka být o této skutečnosti informován.

K bodu 6. :

V ustanovení o doručování bylo nutno provést, k zásadní připomínce Ministerstva vnitra poukazující na značné zatížení policie doručováním zásilek pro orgány činné v trestním řízení, takovou formulační změnu, která jednoznačně vyjádří, že policejní orgán by měl být využíván pro doručování zásilek jen v těch případech, kdy nelze zásilku doručit jiným způsobem.

K bodu 7.:

V ustanovení § 71 odst. 8 písmeno c) jde o nahrazení pojmu „zvlášť závažný úmyslný trestný čin“ pojmem „zvlášť závažný zločin“ v návaznosti na § 14 odst. 3 trestního zákoníku.

K bodu 8.:

V ustanovení § 71 odst. 8 písmeno d) jde o nahrazení pojmu „trestný čin“ pojmem „zločin“ v návaznosti na § 14 trestního zákoníku a dále se zrušují slova „zvláštní části“, a to v souvislosti s § 109 trestního zákoníku.

K bodu 9.:

V § 71a bylo nutno nahradit dosud užívaný termín „zvlášť závažný úmyslný trestný čin“ nově trestním zákoníkem zaváděným termínem „zvlášť závažný zločin“.

K bodu 10.:

V tomto bodě jsou v návaznosti na trestní zákoník nově vymezeny trestné činy, kdy při důvodu vazby podle § 67 písm. c) nelze přijmout peněžitou záruku. Rozsah trestných činů zde byl logicky rozšířen o další velmi závažné trestné činy, kdy obava z útěku je vzhledem k jejich povaze zvlášť odůvodněna.

K bodu 11.:

Úprava § 88 souvisí s novým rozdělením trestných činů na zločiny a přečiny, kdy u zločinů je rozlišována kategorie „zvlášť závažných zločinů“ (srov. § 14 odst. 3 věta za středníkem trestního zákoníku).

K bodu 12.:

Úprava § 89 odst. 1 písm. c) souvisí s nahrazením pojmu společenské nebezpečnosti činu pojmem „povaha a závažnost“ činu. Tato změna souvisí s přechodem z materiálního na formální pojetí trestného činu, kdy podstatné okolnosti vztahující se k povaze a závažnosti činu je třeba zjišťovat z hlediska ukládání trestu za spáchaný trestný čin, přičemž tyto okolnosti, vedle dalších okolností vztahujících se k poměrům pachatele, mají podstatný význam pro stanovení druhu a výměry trestu.

K bodu 13.:

Tato změna navazuje také na bipartici trestných činů, které se rozlišují podle § 14 trestního zákoníku na zločiny a přečiny. Označení, zda jde o zločin nebo přečin, je třeba uvádět ve výroku rozsudku.

K bodu 14.:

V návaznosti na změny provedené trestním zákoníkem se upravuje i toto ustanovení. Výslovně se také zdůrazňuje, že i výrok o spáchání trestného činu pachatelem ve prospěch organizované zločinecké skupiny je nutno rovněž pojmout do rozsudku.

K bodu 15.:

Tento bod novely navazuje na úpravu společného trestu za pokračování v trestném činu v ustanovení § 45 trestního zákoníku, kdy je třeba označit ty dřívější rozsudky, v nichž soud zrušuje výrok o vině o pokračujícím trestném činu a o trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad a nahrazuje je novými výroky, včetně výroku o společném trestu za pokračování v trestném činu.

K bodu 16.:

Vzhledem k nedostatečné praxi soudů při odůvodňování rozsudku se blíže rozvádí odůvodnění rozsudku tak, aby byly zřejmé okolnosti, s kterými se soud v tomto odůvodnění musí vypořádat. Mimo jiných podstatných okolností se konkrétně v této souvislosti zmiňuje

v návaznosti na rozhodovací praxi Evropského soudu pro lidská práva i povinnost vypořádat se s délkou trestního řízení a zejména s průtahy v řízení, které byly zaviněny orgány činnými v trestním řízení. Pokud k těmto průtahům soud přihlédl, měl by konkrétně v odůvodnění rozsudku vyjádřit, zda a v jakém směru se to projevilo v ukládaném trestu, což pak lze namítnout proti případné stížnosti na průtahy u Evropského soudu pro lidská práva.

K bodu 17.:

Úprava § 142 odst. 2 trestního řádu navazuje na institut zabezpečovací detence, neboť je třeba i ohledně tohoto ochranného opatření rozšířit okruh osob, které mohou podat stížnost ve prospěch obviněného.

K bodu 18.:

Úprava ustanovení § 158 odst. 6 vztahující se na povinnost vyhovět ihned výzvě k podání vysvětlení navazuje na rozdělení trestných činů na zločiny a přečiny v § 14 trestního zákoníku, přičemž uvedenou povinnost novela v souladu s požadavky z praxe rozšiřuje na všechny zločiny.

K bodu 19.:

V souladu s požadavky praxe se upravuje ustanovení § 158 odst. 8 trestního řádu tak, aby bylo již z textu zákona zřejmé, které osoby je možno vyslýchat do protokolu v průběhu postupu před zahájením trestního stíhání. Současně se upřesňuje i odkaz na ustanovení upravující čtení takových protokolů a jejich předestření.

K bodu 20.:

Také úprava § 158e odst. 1 trestního řádu navazuje na rozdělení trestných činů na zločiny a přečiny v § 14 trestního zákoníku. Toto ustanovení trestního řádu upravuje podmínky pro použití agenta, kde pojem „zvlášť závažného úmyslného trestného činu“ je nahrazen pojmem „zvlášť závažného zločinu“ (viz § 14 odst. 3 věta za středníkem trestního zákoníku).

K bodu 21. až 23.:

V návaznosti na úpravu obsaženou v § 172 odst. 2 písm. c) se navrhuje poskytnout státnímu zástupci právo odložit ze stejných důvodů věc před zahájením trestního stíhání, neboť není ekonomické, aby při naplnění důvodů pro zastavení trestního stíhání pouze formálně trestní stíhání zahájil, a krátce poté jej ze stejných důvodů zastavil. V souvislosti s tím se upravuje i číslování odstavců v tomto ustanovení.

K bodu 24.:

Toto ustanovení navazuje na nový pojem „organizovaná zločinecká skupina“, jenž nahradil pojem „zločinného spolčení“ (srov. § 127 trestního zákoníku).

K bodu 25.:

Návrh odstavce 6 § 161 reaguje na situace, kdy ozbrojené síly České republiky plní úkoly v zahraničí a jejich policejní ochranu na základě zákona č. 124/1992 Sb. zabezpečuje Vojenská policie. Vyšetřování povede pověřený orgán Vojenské policie do doby repatriace vojáka, který trestný čin spáchal. Toto řešení reaguje na situace vzdálenosti a charakteru místa (země) nasazení jednotek. Vytváří se tím také podmínky k realizaci neodkladných a neopakovatelných úkonů podle § 160 odst. 3, 4 trestního řádu.

K bodu 26.:

Ustanovení § 163 o trestním stíhání se souhlasem poškozeného bylo také nutno upravit s ohledem na nové označení trestných činů v trestním zákoníku, u kterých může poškozený nedáním souhlasu vyloučit trestní stíhání obviněného. Rozsah těchto trestných činů se v zásadě nemění.

K bodu 27.:

V návaznosti na změnu pojetí trestného činu z materiálního na formální se upravuje a doplňuje i ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tak, aby „bagatelní“ trestné činy, u nichž je jejich závažnost velmi nízká, nebyly trestně stíhány, a to nikoli proto, že „nejde o trestný čin“, jak tomu bylo na základě uplatnění materiálního pojetí trestného činu, ale proto, že sice jde o trestný čin (formální pojetí trestného činu), ale vzhledem k jeho nepatrné závažnosti zde není zájem společnosti na jeho trestním stíhání (uplatnění principu oportunity). Tento závěr však musí státní zástupce v zastavovacím usnesení odůvodnit konkrétními skutečnostmi, které je možno podřadit pod jednotlivé právní pojmy vymezené v novém znění § 172 odst. 2 písm. c), a nikoli jen mlhavým a vágním tvrzením, že zde není potřebný stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

K bodu 28.:

Ustanovení o návrhu státního zástupce na uložení ochranných opatření v obžalobě se doplňuje o navržení zabezpečovací detence, má-li státní zástupce za to, že jsou pro to splněny zákonné podmínky.

K bodu 29.:

V návaznosti na ustanovení § 58 odst. 4 trestního zákoníku a se záměrem zefektivnit objasňování zvláště závažných zločinů se navrhuje upravit institut spolupracujícího obviněného tak, aby osoby podílející se na činnosti organizovaných zločineckých skupin a organizovaných skupin byly motivovány ke spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, což ve svém důsledku by mělo usnadnit vyšetřování tohoto druhu trestné činnosti, při kterém je, s ohledem na míru takové organizace, často spojené se závazkem mlčenlivosti, zpravidla nedostatek důkazů k usvědčení osob organizujících nebo řídících takovou zvláště závažnou trestnou činnost. Tato úprava je v souladu s Rezolucí Rady Evropské unie č. 497Y0111(01) ze dne 20. prosince 1996 o jednotlivcích, kteří spolupracují při soudním řízení v boji proti mezinárodně organizovanému zločinu, která vyzývá členské státy, aby přijaly vhodná opatření, kterými by povzbuzovaly jednotlivce, kteří byli nebo jsou členy organizovaných zločineckých skupin nebo jiných zločineckých organizací jakéhokoli druhu, nebo kteří se podíleli na trestných činech takových skupin nebo organizací, aby spolupracovali při soudním řízení. Jednotlivcům, kteří „odpadnou“ od organizované zločinecké skupiny nebo jiné zločinecké organizace a učiní vše co mohou k tomu, aby předešli dalšímu páchání zločinecké činnosti nebo poskytnou policii a soudním orgánům při shromažďování důkazů rozhodujících pro rekonstrukci skutkového děje, odhalení a identifikaci pachatelů takové trestné činnosti, náležitou pomoc, by měly být poskytnuty výhody při ukládání trestu a způsobu jeho výkonu, jakož i vhodná opatření, která by měla být poskytnuta na ochranu jejich rodinným příslušníkům a blízkým osobám. Rovněž i Úmluva OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu přijatá v Palermu v prosinci 2000 vyzývá státy, aby podporovaly osoby, které se podílely na spáchání závažné trestné činnosti a jsou o tom ochotny poskytnout významné informace. Podle článku 18 této Úmluvy mají státy ve vhodných případech zvážit zakotvení možnosti snížení trestu u obžalovaného, který poskytne podstatnou spolupráci při vyšetřování nebo stíhání trestného činu upraveného touto Úmluvou. Po proběhlé rozsáhlé diskusi nad imunitou před podáním obžaloby (někdy také nazývanou institutem „korunního svědka“)

nebyl tento institut v souvislosti s návrhem trestního zákoníku zařazen do souvisejících novelizací, neboť při něm dochází k podstatnému omezení zásad legality a oficiality trestního řízení, a také k zásadnímu zásahu do principu rovnosti před zákonem. Na druhé straně nelze přehlížet zájem státu na zničení zločineckých struktur, do nichž je v důsledku jejich organizace a závazku mlčenlivosti obtížné proniknout, který odůvodňuje modifikaci postihu jedince, který se nikoli v pozici organizátora nebo řídicího subjektu přímo nebo nepřímo na takové trestné činnosti podílel a který umožnil odhalení a usvědčení spolupachatelů, často i organizátorů a řídicích osob organizovaných zločineckých skupin nebo jiných zločineckých organizací. Proto návrh zavádí institut spolupracujícího obviněného, který bude používán u osob, které splní poměrně přísné podmínky pro takové označení v obžalobě. V důsledku toho bude pak při ukládání trestu zhodnocena jeho spolupráce při odhalení a objasnění zvláště závažného zločinu. K dosažení potřebné motivace takových obviněných na spolupráci s orgány činnými v trestním řízení trestní zákoník zavazuje soud přihlídnout k této skutečnosti při ukládání trestu [§ 39 odst. 1 a § 41 písm. m) trestního zákoníku], a to i s pravidelným využitím mimořádného snížení ukládaného trestu odnětí svobody (§ 58 odst. 4 trestního zákoníku), přičemž soud nebude ani vázán omezeními uvedenými v § 58 odst. 3 trestního zákoníku.

K bodu 30.:

V § 213 z důvodů procesní ekonomiky a k urychlení řízení se v souladu s požadavky praxe umožňuje, aby posudky, zprávy státních orgánů a další listinné a jiné věcné důkazy byly při hlavním líčení předloženy stranám k nahlédnutí (případně i svědkům a znalcům). Soud je povinen přečíst takový důkaz pouze, pokud strana přečtení důkazu navrhne.

K bodu 31.:

V návaznosti na nový trestní zákoník a změnu Ústavy České republiky ústavním zákonem č. 395/2001 Sb. v novelizovaných článcích 10, 10a, 10b a 95 se upravuje i ustanovení § 224 odst. 5, neboť soud sám posuzuje soulad mezinárodní smlouvy, k jejíž ratifikaci dal Parlament ČR souhlas a jimiž je Česká republika vázána, se zákonem a v případě, že mezinárodní smlouva stanoví něco jiného než zákon, použije přímo mezinárodní smlouvu, aniž by věc předkládal Ústavnímu soudu, neboť je vázán zákony a mezinárodními smlouvami (srov. čl. 10 a 95 odst. 1 Ústavy ČR); Ústavnímu soudu věc předkládá jen, dojde-li k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem (čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR).

K bodu 32. a 33.:

Soud je v hlavním líčení oprávněn vyhradit si rozhodnutí o ochranných opatřeních veřejnému zasedání (§ 230 odst. 2). Vzhledem k zavedení nového ochranného opatření zabezpečovací detence bylo třeba tento nový institut do ustanovení § 239 doplnit. Současně se upřesňuje název ochranného opatření zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (viz § 71 odst. 1 platného trestního zákona).

K bodu 34. :

V souvislosti s úpravou výjimečného trestu nad dvacet až do třiceti let v § 54 trestního zákoníku se v ustanovení § 265m odst. 1 písm. c) u dovolání nahrazují slova „nad patnáct až do dvaceti pěti let“ slovy „nad dvacet až do třiceti let“.

K bodu 35.:

V souvislosti se zavedením formálního pojetí trestného činu bylo třeba v § 266 odst. 2 trestního řádu stupeň nebezpečnosti činu pro společnost jako výraz materiálního pojetí nahradit povahou a závažností trestného činu.

K bodu 36.:

V souvislosti s úpravou výjimečného trestu nad dvacet až do třiceti let v § 54 trestního zákoníku se v ustanovení § 271 odst. 1 písm. c) nahrazují slova „nad patnáct až do dvaceti pěti let“ slovy „nad dvacet až do třiceti let“.

K bodu 37.:

V souvislosti se zavedením formálního pojetí trestného činu bylo třeba i v § 278 odst. 1 trestního řádu stupeň nebezpečnosti činu pro společnost jako výraz materiálního pojetí nahradit povahou a závažností trestného činu. Okolnosti, které byly původně uvedené v § 26 odst. 6 a 7 platného trestního zákona jsou nyní uvedeny v 48 odst. 6, 7 návrhu trestního zákoníku.

K bodům 38. až 43.:

Kategorizace trestných činů, kterou nově zavádí trestní zákoník (trestné činy dělí na zločiny a přečiny) byla promítnuta rovněž do některých institutů procesních, konkrétně do ustanovení o podmíněném zastavení trestního stíhání a o narovnání. Namísto původního vymezení odkazem na trestné činy s trestní sazbou nepřevyšující 5 let odnětí svobody, se používá nového vymezení pomocí odkazu na přečiny. Ačkoli se tím zúží okruh trestných činů úmyslných, rozšíří se naproti tomu maximální měrou výčet trestných činů nedbalostních (všechny nedbalostní trestné činy jsou zahrnuty do kategorie přečinů). Tato změna reaguje rovněž na to, že se v souvislosti se zpřísněním trestní politiky upravují i některé trestní sazby u nedbalostních trestných činů a napříště by nebylo možno využít dobrodiní odklonů proto, že u takového trestného činu je uvedena trestní sazba převyšující dosud stanovenou hranici pěti let odnětí svobody (viz např. trestný čin usmrcení z nedbalosti podle § 141 odst. 2 trestního zákoníku), ačkoli ostatní okolnosti spáchaného činu by využití odklonu v konkrétním případě umožňovaly. Jde tedy o systémovou změnu, která je navíc i základem pro budoucí důslednější promítnutí kategorizace trestných činů do procesních ustanovení, k němuž podle očekávání dojde v souvislosti s připravovanou rekodifikací trestního řádu.

K bodu 44.:

Vzhledem k povaze trestu domácího vězení jako typicky alternativního trestu není důvod, aby ho nebylo možno ukládat trestním příkazem, pokud jsou pro vydání trestního příkazu splněny podmínky. Proto se upravuje příslušné ustanovení § 314e odst. 2, kde se zároveň podobně jako je tomu u trestů zákazu činnosti nebo zákazu pobytu omezuje výměra tohoto trestu, pokud je ukládán trestním příkazem, na maximálně jeden rok, což je polovina celkové možné výměry (§ 60 odst. 1 trestního zákoníku).

K bodu 45.:

Vzhledem k tomu, že se trest obecně prospěšných prací ukládá trestním příkazem často, aniž by byly splněny podmínky nyní stanovené v § 63 trestního zákoníku, vkládá se do § 314c nový odstavec 3, podle něhož může být trest obecně prospěšných prací trestním příkazem uložen pouze po předchozím vyžádání si zprávy probačního úředníka obsahující zjištění o možnostech výkonu tohoto trestu a o zdravotní způsobilosti obviněného, včetně stanoviska obviněného k uložení tohoto druhu trestu.

K bodu 46.:

Pro případ, že se trest domácího vězení ukládá trestním příkazem vedle peněžitého trestu, je třeba stanovit, že souhrn náhradních trestů ukládaných v souvislosti s těmito tresty nesmí přesahovat jeden rok (§ 314e odst. 4).

K bodu 47.:

Vypouští se nadbytečný odkaz na (trestním zákoníkem nahrazované) ustanovení platného trestního zákona.

K bodu 48.:

Úprava souvisí s tím, že problematika upravená v platném trestním zákoně dosud v § 60 odst. 1 je podle návrhu trestního zákoníku upravena v § 81 odst. 1.

K bodu 49.:

V tomto bodě se v návaznosti na ustanovení § 60 a 61 trestního zákoníku doplňuje do hlavy dvacáté první o vykonávacím řízení samostatný oddíl třetí o výkonu trestu domácího vězení. V rámci nařízení výkonu tohoto trestu (§ 334a) se podrobně upravuje nejen postup předsedy senátu soudu prvního stupně, ale i obsah tohoto nařízení, v rámci kterého je stanoveno nejen místo výkonu domácího vězení, ale i způsob kontroly, a to jak elektronickým kontrolním systémem, který umožňuje detekci pohybu odsouzeného pomocí tzv. nesnímatelného elektronického náramku, tak i namátkovou kontrolou probačním úředníkem (§ 334b), včetně sdělení zjištění, že odsouzený nedodrží stanovené podmínky domácího vězení a uložená přiměřená omezení a povinnosti (§ 334c). Návrh původně vycházel z předpokladu, že kontrolu výkonu trestu domácího vězení technickými prostředky bude zajišťovat Policie České republiky. K zásadní připomínce Ministerstva vnitra, které se svěřením této nové kompetence policii nesouhlasilo s poukazem na to, že jde o tzv. nepolicejní činnost a již bylo vyhověno, bude nutno vycházet z náhradní varianty, z níž vychází i úvahy o nákladech na vybudování elektronického kontrolního systému, tj. že bude tuto kontrolní činnost zajišťovat speciální agentura působící v soukromém sektoru (viz např. Velká Británie). Tato varianta vychází především ze skutečnosti, že půjde o sledování pohybu odsouzeného technickými prostředky na dálku, které bude konkrétně spočívat ve sledování, zda se v určeném čase odsouzený nevzdaluje z místa svého bydliště, což je základní omezení, na němž je domácí vězení založeno s tím, že tato agentura neoprávněné vzdálení se z místa výkonu domácího vězení sděluje příslušnému soudu, který pak činí další opatření vůči odsouzenému. Dále osnova podrobně upravuje odklad a přerušení výkonu trestu domácího vězení (§ 334d), změnu podmínek výkonu tohoto trestu (§ 334e), v rámci nichž lze změnit nejen stanovené hodiny, kdy se musí odsouzený zdržovat v obydlí, ale i místo výkonu tohoto trestu nebo způsob jeho kontroly, jakož i upuštění od výkonu trestu domácího vězení (§ 334f) a nařízení výkonu náhradního trestu odnětí svobody (§ 334g), včetně opravného prostředku (stížnosti) proti těmto usnesením. Výkon trestu domácího vězení nebrání výkonu zákonných oprávnění podle zvláštního právního předpisu, např. zatčení, vzetí do vazby, vykázání ze společného obydlí atd. S ohledem na to, že při vykázání ze společného obydlí podle § 21 a násl. zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je třeba pokračovat ve výkonu trestu domácího vězení za změněných podmínek, se zdůrazňuje tato skutečnost i v § 334e odst.1.

K bodu 50. až 56.:

V návaznosti na úpravu trestu obecně prospěšných prací v § 62 až 65 trestního zákoníku se upravuje novým způsobem i výkon tohoto trestu v příslušných ustanoveních trestního řádu. Podstatně větší důraz se klade na odpovědnost probačního úředníka Probační a mediační

služby, který je pověřen kontrolou nad výkonem trestu obecně prospěšných prací. O druhu a místě výkonu obecně prospěšných prací bude rozhodovat vždy okresní soud, který trest obecně prospěšných prací uložil, na návrh probačního úředníka. Probační úředník v takovém návrhu, který podá po potřebném šetření a po spolupráci s odsouzeným pachatelem, vychází z potřeby výkonu těchto prací v obvodu okresního soudu, ve kterém odsouzený bydlí, a přihlíží k tomu, aby odsouzený trest obecně prospěšných prací vykonával co nejbližší místu, kde bydlí. Při stanovení druhu a místa výkonu obecně prospěšných prací okresní soud, který trest obecně prospěšných prací uložil, postupuje v součinnosti se střediskem Probační a mediační služby v obvodu soudu, ve kterém má být trest obecně prospěšných prací vykonáván. Má-li být trest obecně prospěšných prací vykonáván mimo obvod okresního soudu, ve kterém odsouzený bydlí, je součástí návrhu probačního úředníka také písemný souhlas odsouzeného s tímto výkonem (§ 336 trestního řádu). O rozhodnutí o druhu a místě výkonu obecně prospěšných prací vyrozumí soud po nabytí jeho právní moci středisko Probační a mediační služby v obvodu okresního soudu, ve kterém má být trest obecně prospěšných prací vykonán, a zároveň pověří opatřením probačního úředníka činného v obvodu tohoto soudu kontrolou nad výkonem trestu obecně prospěšných prací. Také o změně druhu a místa výkonu obecně prospěšných prací rozhodne okresní soud, který trest obecně prospěšných prací uložil, na návrh odsouzeného nebo probačního úředníka provádějícího kontrolu nad výkonem trestu obecně prospěšných prací. Probační úředník pověřený kontrolou nad výkonem tohoto trestu bude také odpovědný za to, aby odsouzeného vedl ke splnění povinností stanovených v § 336 odst. 3 trestního řádu, a pokud je nesplní nebo bez závažného důvodu poruší sjednané podmínky výkonu trestu obecně prospěšných prací, popř. zaviněně nevykonává ve stanovené době uložený trest nebo jinak maří výkon tohoto trestu, aby tyto skutečnosti bezodkladně sdělil soudu, který výkon trestu nařídil. V návaznosti na to rozhodne bez zbytečného odkladu předseda senátu na návrh probačního úředníka pověřeného kontrolou nad výkonem tohoto trestu nebo na návrh obecního úřadu nebo instituce, u nichž jsou obecně prospěšné práce vykonávány, podaný prostřednictvím tohoto probačního úředníka, nebo i bez takového návrhu ve veřejném zasedání, o přeměně trestu obecně prospěšných prací nebo o přeměně jeho zbytku v trest odnětí svobody, jakož i o ponechání trestu obecně prospěšných prací v platnosti při stanovení dohledu nebo dalších dosud neuložených přiměřených omezení, přiměřených povinností nebo případně výchovných omezení. O těchto rozhodnutích předseda senátu vyrozumí středisko Probační a mediační služby v obvodu soudu, v němž je trest obecně prospěšných prací vykonáván (§ 340b odst. 1 trestního řádu).

K bodům 57. a 58.:

V návaznosti na potřebu reagovat i v oblasti trestního práva důsledně na dodržení požadavků, které ve vztahu k mezinárodní ochraně obsahuje Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a obsahu poskytované ochrany, se navrhuje rozšířit úpravu v osnově, která řeší ve vztahu k řízení o udělení azylu postup při výkonu trestu vyhoštění, také na doplňkovou ochranu, jež spolu s azylem tvoří obsah mezinárodní ochrany. Podle navrhované úpravy tak v případě, že bylo zahájeno řízení o udělení azylu nebo o udělení doplňkové ochrany (mezinárodní ochrany), předseda senátu odloží výkon trestu vyhoštění na dobu do konečného vyřízení žádosti, pokud nejde o zcela bezdůvodnou žádost, jejímž jediným smyslem je vyhnout se vyhoštění. O odložení vyhoštění z tohoto důvodu pak předseda senátu vyrozumí Ministerstvo vnitra příslušné k rozhodování o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb. - § 8 zákona - a požádá je o vyrozumění o výsledku řízení. Navrhovaná úprava tak ve vztahu k doplňkové ochraně

napravuje nedostatek, který se v ustanovení § 350b objevil v důsledku schválení zákona č. 165/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který nabyl účinnosti dnem 1. 9. 2006. Předmětný návrh zákona mimo jiné novelizoval i trestní řád, ovšem při novelizaci vycházel z trestního řádu ve znění jeho novely navrhované v souvislosti s předchozím návrhem trestního zákoníku, jenž však byl, a s ním i změny souvisejících zákonů, dne 21. 3. 2006 Parlamentem České republiky zamítnut, v důsledku čehož zákon č. 165/2006 Sb. novelizuje neexistující odstavce trestního řádu a nové ustanovení § 350b odst. 5 systematicky nenavazuje na stávající odstavce § 350b. Tuto skutečnost je zapotřebí napravit.

K bodu 59.:

Předmětné ustanovení zajišťuje implementaci článku 33 odst. 2 směrnice 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Uvedený článek směrnice stanoví členským státům povinnost přezkoumat, zda občan Evropské unie, který má právo trvalého pobytu na území České republiky nebo posledních 10 let pobývá v České republice, anebo jeho rodinný příslušník bez ohledu na státní příslušnost, pokud má právo trvalého pobytu na území České republiky, kterým byl uložen trest vyhoštění z důvodů uvedených v článku 28 směrnice a nebyli vyhoštěni z území České republiky do dvou let od uložení trestu vyhoštění, stále a skutečně představují ohrožení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti a zda od vydání rozhodnutí o vyhoštění nedošlo k podstatné změně okolností. V návaznosti na uvedené se v § 350g odst. 2 stanoví předsedovi senátu povinnost aktivně přezkoumat po dvou letech od uložení trestu vyhoštění, pokud dosud nebyla dotyčná osoba vyhoštěna, zda v této době nenastaly skutečnosti, pro které trest vyhoštění nelze uložit - tj. skutečnosti uvedené v § 78 odst. 1 a 3 trestního zákoníku. V případě, že předseda senátu shledá, že takové skutečnosti nastaly, je dán důvod postupu podle § 350h, tj. soud upustí od výkonu trestu vyhoštění. Proti takovému rozhodnutí je přípustná stížnost.

K bodu 60.:

Toto ustanovení se navrhuje zpřesnit, a to v první řadě doplněním první věty o výslovné vyjádření principu, že rozhodnutí o upuštění od výkonu trestu vyhoštění činí soud nejen z úřední povinnosti, ale že tak učiní i na základě žádosti odsouzeného, jehož žádost by podle současné úpravy bylo nutno posuzovat jen za podnět k tomuto postupu. Zpřesnění díkce první věty tak bude lépe vystihovat dodržení výše zmíněných závazků, pokud jde o výkon trestu vyhoštění, vůči občanům cizích států, zvláště pak občanů ostatních členských států Evropské unie. Pominuly-li tedy dodatečně (po vyhlášení odsuzujícího rozsudku) důvody, které původně vedly k uložení trestu vyhoštění, je namístě, aby soud od výkonu tohoto trestu upustil (bez ohledu na státní příslušnost takové osoby) nejen na základě vlastního podnětu, ale i k výslovné žádosti odsouzeného. Další zpřesnění spočívá v doplnění výslovné úpravy, podle níž je třeba věznicí informovat také o upuštění od výkonu trestu vyhoštění, je-li odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vyhošťovací vazbě.

K bodům 61. až 64.:

Tyto úpravy souvisí s novou úpravou ochranného léčení v § 97 trestního zákoníku, zejména s jeho návazností na výkon trestu odnětí svobody a výkon nového ochranného opatření – zabezpečovací detence, kterou je možno měnit v ochranné léčení a naopak (§ 351a). Úprava propuštění z ochranného léčení a jeho ukončení navazuje na nové možnosti výkonu i ukončení ochranného léčení podle § 97 odst. 4 a 6 trestního zákoníku, včetně případného prodloužení trvání ochranného léčení nad dva roky a uložení dohledu nad

chováním osoby, u které je ochranné léčení vykonáváno (§ 353). V tomto ustanovení se rovněž v návaznosti na úpravu provedenou v § 44a zajišťuje bezodkladné informování poškozeného nebo svědka o propuštění nebo útěku odsouzeného z výkonu ochranného léčení.

K bodu 65.:

Trestní zákoník upravuje v ustanovení § 98 nové ochranné opatření zabezpečovací detence (jak se konstatuje i v důvodové zprávě k návrhu trestního zákoníku, pro urychlení zavedení tohoto institutu byl Parlamentu předložen vládní návrh zákona upravující vlastní výkon zabezpečovací detence (sněmovní tisk č. 251), který tak tvoří, spolu s nezbytnou novelou platného trestního zákona, základ úpravy tohoto nového institutu v trestním zákoníku). V návaznosti na tato ustanovení je třeba v trestním řádu upravit nařízení výkonu zabezpečovací detence a její výkon tak, aby uvedené hmotně právní ustanovení § 98 trestního zákoníku bylo náležitě naplněno. Byť jde o ochranné opatření, je třeba respektovat jeho specifika, a proto pokud se stal výrok o uložení zabezpečovací detence, která nebyla uložena vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody, vykonatelným rozhodnutím odvolacího soudu, nařídí výkon zabezpečovací detence u obviněného, který je ve vazbě, předseda senátu odvolacího soudu ihned při vyhlášení rozhodnutí. Jinak je způsob nařízení výkonu zabezpečovací detence a její výkon obdobný jako u výkonu ochranného léčení (§ 354).

Vzhledem k tomu, že hmotně právní úprava předpokládá možnost změny zabezpečovací detence v ochranné léčení, upravuje se způsob rozhodování o takové změně v § 355. Dále se upravuje upuštění od výkonu zabezpečovací detence (§ 356), jestliže pominuly před jejím započítáním okolnosti, pro něž byla uložena (§ 98 odst. 7 trestního zákoníku), nebo je-li nezbytné zajistit vydání či předání osoby podle evropského zatýkacího rozkazu nebo vyhoštění (analogicky k upuštění od výkonu trestu odnětí svobody podle § 327 odst. 1, 2, 3 trestního řádu nebo domácího vězení podle § 334f odst. 1, 2, 3 trestního řádu v navrhovaném novém znění). Všechna rozhodnutí, s výjimkou upuštění od výkonu zabezpečovací detence, o němž rozhoduje soud, který zabezpečovací detenci uložil v prvním stupni (okresní nebo krajský), činí okresní soud, v jehož obvodu je zdravotnické zařízení, ve kterém se ochranné léčení vykonává.

V návaznosti na přezkoumávání důvodů svědčících pro trvání zabezpečovací detence ve smyslu § 98 odst. 5 trestního zákoníku se upravuje také rozhodování o trvání zabezpečovací detence a propuštění ze zabezpečovací detence (§ 357), o kterém rozhoduje na podkladě vyžádaných zpráv také okresní soud, v jehož obvodu je zdravotnické zařízení, ve kterém se ochranné léčení vykonává. V tomto ustanovení se rovněž v návaznosti na úpravu provedenou v § 44a zajišťuje bezodkladné informování poškozeného nebo svědka o propuštění nebo útěku odsouzeného z výkonu zabezpečovací detence.

K bodu 66.:

V návaznosti na úpravu postavení osob požívajících doplňkové ochrany bylo nutno odpovídajícím způsobem upravit i toto ustanovení trestního řádu.

K bodu 67.:

S ohledem na změny ochranného léčení stanovené v trestním zákoně je do trestního řádu zařazeno nové přechodné ustanovení § 470, aby výkon nevykonaných ochranných léčení uložených před nabytím účinnosti tohoto zákona, se dokončil podle dosavadních právních předpisů.

K části druhé – změna zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)

K bodu 1. a 2.:

V § 1 odst. 1 a v poznámce pod čarou byl uveden trestní zákon, který je zrušen trestním zákoníkem. Trestní zákoník jako základní kodex připustil úpravu některých speciálních trestných činů v jiných zákonech tak, aby mohly být upraveny i návaznosti vyplývající ze zvláštní právní úpravy obsažené v samostatném zákoně. Z hlediska rozlišení základního trestního kodexu od dalších zákonů upravujících trestné činy používá trestní zákoník pojmů „tento zákon“ pro vlastní trestní zákoník a „trestní zákon“ či „trestní zákony“ pro trestní zákoník i všechny další speciální zákony upravující trestné činy. Z těchto důvodů je poznámka pod čarou upravena tak, aby zahrnovala nejen trestní zákoník, ale i všechny ostatní trestní zákony.

Podle čl. 55 odst. 6 Legislativních pravidel vlády se samostatně zpravidla novelizuje text v poznámkách pod čarou. Tímto ustanovením je tedy výjimečná novelizace poznámek pod čarou připuštěna (arg. zpravidla). V tomto případě změna poznámky pod čarou i dále uvedené změny poznámek pod čarou v dalších bodech navazují na komplexní kodifikaci trestního práva hmotného, jež se zásadním způsobem dotýká i zákona o soudnictví ve věcech mládeže, proto jsou poznámky po čarou v tomto výjimečném případě samostatně novelizovány (jinak by je bylo třeba vypustit).

K bodu 3.:

V obecném ustanovení dosavadního § 2 písm. e) vymežujícím pojem opatření pro celý zákon o soudnictví ve věcech mládeže chybí opatření ukládaná dětem mladším patnácti let podle § 93, a proto se toto legislativní opomenutí odstraňuje v § 2 odst. 2 písm. b).

K bodu 4.:

Jde o doplnění § 3 odst. 1 v návaznosti na vymezení pojmů v § 2.

K bodu 5. a 6.:

Úprava § 3 odst. 3 souvisí s nahrazením pojmu společenské nebezpečnosti činu pojmem „závažnost činu“. Tato změna souvisí s přechodem z materiálního na formální pojetí provinění (srov. § 6 a vypuštění odstavce 2), kdy přiměřenost je třeba nyní vztahovat k závažnosti činu (provinění).

Trestní zákoník (a navazující trestní zákony) vychází z formálního pojetí trestného činu, a proto již nepoužívá pojem „nebezpečnost pro společnost“, který v příslušných ustanoveních týkajících se trestní odpovědnosti nahradil pojmem protiprávnosti (srov. např. § 26, 27 trestního zákoníku atd.).

Také úprava § 5 odst. 1 souvisí s přechodem z materiálního na formální pojetí trestného činu, který se musí projevit i v oblasti soudnictví ve věcech mládeže, kde nebezpečnost pro společnost je nahrazena pojmem protiprávnosti (srov. i § 26 a 27 trestního zákoníku).

K bodu 7.:

Z formulace § 5 odst. 2 je někdy v literatuře, byť ojediněle, vyvozován závěr, že nepřičetnému mladistvému nelze uložit ochranné léčení či zabrání věci, což je dovozováno z odkazu na možnost použití postupů a opatření uplatňovaných podle tohoto zákona u dětí mladších patnácti let s tím, že jde o jedinou možnost jak lze postupovat u nepřičetného mladistvého z důvodu nedostatečné rozumové a mravní vyspělosti podle § 5 odst. 1, tak i z důvodu duševní choroby podle § 26 trestního zákoníku (§ 12 platného trestního zákona).

Podle v praxi i v teorii převládajícího názoru tomu tak není, poněvadž dikci § 5 odst. 2 je nutno vykládat jako „lze vůči němu použít *též* obdobně postupů a opatření uplatňovaných podle tohoto zákona u dětí mladších patnácti let“, a nikoliv „lze vůči němu použít *jen* obdobně postupů a opatření uplatňovaných podle tohoto zákona u dětí mladších patnácti let“, a s přihlédnutím k tomu se ustanovení § 21 zákona o soudnictví ve věcech mládeže vztahuje jak na mladistvého plně přičetného, tak i na mladistvého zmenšeně přičetného, ale i na mladistvého nepřičetného, jak to vyplývá také z odstavce 2 tohoto § 21, podle kterého lze ochrannou výchovu uložit pouze podle tohoto zákona, tedy zákona o soudnictví ve věcech mládeže, zatímco „ostatní ochranná opatření se (mladistvým) ukládají podle trestního zákona“. Toto ustanovení tedy nerozlišuje, zda jde o mladistvého jako pachatele provinění či jako pachatele činu jinak trestného, což vyplývá i z odkazu na § 72 a 73 platného trestního zákona (nyní na § 97, 98 a 99 až 102 trestního zákoníku) v poznámce pod čarou. Z ustanovení § 72 platného trestního zákona (nově § 97 trestního zákoníku), které je třeba podle uvedeného odkazu použít, totiž jednoznačně vyplývá, že se vztahuje jak na pachatele trestného činu (u mladistvého provinění ve smyslu § 6 odst. 1), tak i na pachatele činu jinak trestného (tedy i nepřičetného mladistvého ve smyslu § 12 platného trestního zákona nebo § 26 trestního zákoníku), což vyplývá z dikce „soud uloží ochranné léčení jestliže pachatel činu jinak trestného není pro nepřičetnost trestně odpovědný a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný“. Opačný závěr by vedl k absurdnímu závěru, podle něhož by bylo možno uložit ochranné léčení zmenšeně přičetnému mladistvému nebo mladistvému trpícímu duševní poruchou, ale nebylo by ho možno uložit nepřičetnému mladistvému. Vzhledem k tomu, že ukládání ochranného léčení nepřičetným mladistvým je pro praxi mimořádně důležité, řeší se tato otázka jednoznačně s použitím odkazu na § 21.

K bodu 8.:

Poznámka pod čarou, která odkazovala na platný trestní zákon, byla nahrazena poznámkou, která odkazuje ve stejném rozsahu na příslušná ustanovení trestního zákoníku, týkající se pojmu trestného činu.

K bodu 9.:

Také úprava § 6 souvisí s přechodem z materiálního na formální pojetí trestného činu, který se musí projevit i v oblasti soudnictví ve věcech mládeže, kde provinění, jímž je trestný čin spáchaný mladistvým, bude také formálně vymezen. Povaha a závažnost provinění vedle dalších okolností vztahujících se k výchovnému účelu opatření a k poměrům pachatele bude pak mít podstatný význam zejména pro stanovení druhu a výměry opatření ukládaného mladistvému.

K bodům 10. a 11.:

Poznámky pod čarou, které odkazovaly na platný trestní zákon, byly nahrazeny poznámkami, které odkazují ve stejném rozsahu na příslušná ustanovení trestního zákoníku týkající se pojmů trestného činu a promlčení.

K bodu 12:

V souvislosti s náhradou institutu zvlášť nebezpečného recidivisty podle platné úpravy novým institutem mimořádného zvýšení trestu odnětí svobody v trestním zákoníku, bylo nutno upravit i § 9 odst. 2, do něhož je nutno tuto změnu promítnout.

K bodu 13.:

Trestní zákoník (a navazující trestní zákony) vychází z formálního pojetí trestného činu, a proto již nepoužívá pojem „nebezpečnost pro společnost“. Z uvedeného důvodu se jako

kritérium pro vymezení menší závažnosti trestných činů mladistvých nově stanoví maximální výše trestní sazby (pět let).

K bodu 14.:

Institut zabezpečovací detence je nutno promítnout i do tohoto ustanovení, dosud umožňujícího upustit od potrestání mladistvého jen za současného uložení ochranného léčení. Není přitom důvodu, aby – pokud soud shledá zákonné důvody k uložení zabezpečovací detence mladistvému a současně shledá takové opatření dostačujícím – nebylo možno rovněž upustit od potrestání mladistvého, podobně jako je tomu u dospělých pachatelů, u nichž je tato možnost výslovně upravena v § 47 odst. 2 trestního zákoníku.

K bodu 15.:

V textu tohoto ustanovení se sjednocuje terminologie probačního plánu dohledu s trestním zákoníkem.

K bodu 16.:

V § 16 odst. 3 písm. c) se slovo „přiměřených“ nahrazuje slovem „výchovných“, čímž se odstraňuje legislativní nedůslednost, neboť podle § 2 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se přiměřená omezení a přiměřené povinnosti ve smyslu trestního zákona a trestního řádu nahrazují výchovnými opatřeními.

K bodu 17.:

Rovněž v tomto ustanovení upravujícím ukládání výchovných povinností mladistvému bylo nutno, vedle ochranného léčení (jehož uložení v podobě výchovné povinnosti je takto výslovně vyloučeno), doplnit i zabezpečovací detenci.

K bodu 18.:

Výchovné povinnosti podle § 18 odst. 1 ukládá nejen soud pro mládež, ale v přípravném řízení tak činí státní zástupce, a proto se v § 18 odst. 4 za slova „pro mládež“ vkládají slova „a v přípravném řízení státní zástupce“ tak, aby i státní zástupce při jejich ukládání mohl přihlídnout ke zdravotní způsobilosti mladistvého a nemusel podle tohoto ustanovení, které upravuje zatím jen postup soudu pro mládež, postupovat jen analogicky.

K bodu 19.:

Druhy ochranných opatření jsou vymezeny v souladu s trestním zákoníkem. Navrhovaná úprava počítá s možností uložit zabezpečovací detenci (§ 98 trestního zákoníku) i mladistvému, byť půjde o případy zcela výjimečné, už vzhledem k tomu, že psychický i další vývoj mladistvého není zpravidla ještě ukončen tak, aby obecně bylo možno z lékařského hlediska zaujmout jednoznačné stanovisko k tomu, zda lze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možnostem působení na pachatele vedlo, či naopak nevedlo k dostatečné ochraně společnosti. Jde o otázku vysoce odbornou a očekává se, že jí praxe bude věnovat prvořadou pozornost.

Upraveny byly také odkazy v poznámkách pod čarou tak, aby odpovídaly znění trestního zákoníku.

K bodu 20.:

Výčet trestů, které je možno mladistvému uložit, se rozšiřuje o trest domácího vězení, který jako další tzv. alternativní trest bude ukládán a vykonáván podle obecné úpravy obsažené v trestním zákoníku a v trestním řádu.

K bodu 21.:

Pro označení pachatele se v zákoně o soudnictví ve věcech mládeže používá pojem mladistvý.

K bodům 22. až 24.:

Poznámky pod čarou, které odkazovaly na platný trestní zákon, byly nahrazeny poznámkami, které odkazují ve stejném rozsahu na příslušná ustanovení trestního zákoníku týkající se pojmů úhrnného a souhrnného trestu a obecně prospěšných prací.

K bodu 25.:

V § 26 odst. 3 se nesprávně uvádí „trest“ namísto správného pojmu „trestní opatření“, který používá zákon o soudnictví ve věcech mládeže, a proto se tato zjevná legislativní chyba odstraňuje.

K bodu 26.:

Poznámka pod čarou, která odkazovala na platný trestní zákon, byla nahrazena poznámkou, která odkazuje ve stejném rozsahu na příslušné ustanovení trestního zákoníku, týkající se trestu vyhoštění.

K bodu 27.:

Zákon o soudnictví ve věcech mládeže umožňoval, vedle ukládání peněžitého opatření podle platného trestního zákona stanovením celkové částky, i jeho ukládání formou denních sazeb s přihlédnutím k jeho dennímu výdělku. Tento způsob ukládání peněžitého trestu však trestní zákoník zavádí obecně za stanovených zákonných podmínek u všech pachatelů (i dospělých). Proto se úprava sjednocuje s navrhovanou úpravou v trestním zákoníku a novelizované ustanovení § 27 již bude upravovat jen odchylky ukládání tohoto peněžitého opatření u mladistvých od obecné úpravy v trestním zákoníku. V té souvislosti se navrhuje, aby doba 500 dnů byla zkrácena na 365 dní a maximální denní sazba naopak zvýšena na 5000 Kč, což odpovídá i zvýšení celkové výše peněžitého trestu u ostatních pachatelů (horní hranice denní sazby je navrhována 50 000 Kč), kdy maximální denní sazba u mladistvých byla odvozena od 10% maximální denní sazby dospělých pachatelů.

K bodu 28.:

Úprava § 31 odst. 3 souvisí s nahrazením pojmu společenské nebezpečnosti činu pojmem „povaha a závažnost provinění“. Tato změna souvisí s přechodem z materiálního na formální pojetí provinění (srov. § 6 a vypuštění odstavce 2), kdy přiměřenost je třeba nyní vztahovat k závažnosti činu (provinění).

K bodu 29.:

Tato úprava jednak zdůrazňuje, že výkon trestního opatření nepodmíněného odnětí svobody se vykonává ve zvláštních věznicích pro mladistvé, což má význam pro zařazování mladistvých do těchto věznic (odst. 4) a zároveň doplňuje zákon o soudnictví ve věcech mládeže o úpravu postupu soudu pro mládež, pokud ukládá trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody mladistvému, který již dovršil devatenáctý rok věku. V takovém případě umožňuje soudu, aby s přihlédnutím zejména k délce ukládaného odnětí svobody a ke stupni a povaze narušení mladistvého rozhodl, že mladistvý toto trestní opatření vykoná ve věznicí pro ostatní odsouzené, aby nebylo nutno postupovat po zařazení do věznice pro mladistvé podle § 79. Učiní-li soud pro mládež takové rozhodnutí, musí obdobně jako podle § 79 odst. 1 věta třetí zároveň rozhodnout, do kterého typu věznice bude odsouzený pro další výkon

nepodmíněného odnětí svobody zařazen, neboť při zařazování do věznice pro mladistvé se typ věznice nestanoví.

K bodu 30.:

Poznámka pod čarou, která odkazovala na platný trestní zákon, byla nahrazena poznámkou, která odkazuje ve stejném rozsahu na příslušné ustanovení trestního zákoníku týkající se mimořádného snížení odnětí svobody.

K bodu 31.:

Vzhledem k tomu, že trestní zákoník, s přihlédnutím k formálnímu pojetí trestného činu mimořádné snížení trestu odnětí svobody u přípravy a pokusu trestného činu, již neomezuje nepřekročitelnou spodní hranicí trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 trestního zákoníku (srov. § 58 odst. 5 trestního zákoníku), zrušuje se ustanovení odstavce 2 § 32 (včetně poznámky pod čarou č. 17, které u mladistvých vylučovalo toto omezení).

K bodům 32. až 36.:

Poznámky pod čarou, které odkazovaly na platný trestní zákon, byly nahrazeny poznámkami, které odkazují ve stejném rozsahu na příslušná ustanovení trestního zákoníku týkající se podmíněného odsouzení a podmíněného odsouzení s dohledem a promlčení výkonu trestu (u mladistvého trestního opatření).

K bodu 37.:

Vzhledem ke znění ustanovení § 81 odst. 4 a § 84 odst. 3 trestního zákoníku, která stanoví u všech pachatelů (i dospělých) fikci neodsouzení jak pro případ, že se osvědčili, tak pro případ, že se má za to, že se osvědčili, se zrušuje část ustanovení § 35 odst. 3. Ponechává se pouze část, která se týká podmíněného propuštění z výkonu trestního opatření odnětí svobody, která stanoví u mladistvých výhodnější podmínky (srov. § 89 odst. 2, 3 a § 103 odst. 4 trestního zákoníku).

K bodu 38.:

Vzhledem ke znění ustanovení § 65 odst. 4 a § 74 odst. 2 trestního zákoníku, která stanoví u všech pachatelů (i dospělých), kteří vykonali trest obecně prospěšných prací, příp. bylo od něho upuštěno, nebo vykonali trest zákazu činnosti, fikci neodsouzení, byly z ustanovení § 35 vypuštěny tyto tresty, neboť v tomto směru je toto ustanovení nadbytečné. Naproti tomu je třeba do tohoto ustanovení zařadit nový trest domácího vězení (§ 60 a 61 trestního zákoníku), který je třeba u dospělých pachatelů zahlazovat [§ 103 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku], zatímco u mladistvých je třeba stanovit fikci neodsouzení v návaznosti na vykonání tohoto trestu nebo na upuštění od něho, neboť je třeba jim usnadnit přechod k normálnímu řádnému životu ve společnosti.

K bodu 39.:

Poznámka pod čarou, která odkazovala na platný trestní zákon, byla nahrazena poznámkou, která odkazuje ve stejném rozsahu na příslušné ustanovení trestního zákoníku týkající se zvláště závažného zločinu (u mladistvých zvláště závažného provinění).

K bodu 40.:

V § 54 odst. 1 upravujícím přítomnost vyjmenovaných osob v hlavním líčení, které se jinak koná neveřejně, byly opomenuty další osoby, jejichž účast v takovém hlavním líčení je nutná, a to zúčastněná osoba a její zmocněnec, zákonní zástupci poškozeného a zúčastněné osoby (tj. osoby, které je zabírána věc – srov. § 42 trestního řádu). Těmto osobám nelze

v účasti na hlavním líčení bránit, neboť by to bylo omezení jejich práv, která jim obecně úprava trestního řízení poskytuje a která musí mít k hájení svých práv i v řízení podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže.

K bodu 41.:

Na základě požadavku teorie i praxe se v tomto ustanovení upravujícím přiřazení znalců k vyšetření duševního stavu mladistvého nahrazují dva znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací na dětskou psychiatrii, jedním znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací na dětskou psychiatrii, a jedním znalcem z oboru zdravotnictví nebo pedagogiky, odvětví psychologie, se specializací na dětskou psychologii. Tato úprava zajistí lepší a komplexnější posouzení osobnosti mladistvého z hlediska aktuálního duševního stavu jak po stránce psychiatrické, tak i psychologické, což má zásadní význam pro správné rozhodnutí konkrétní trestní věci.

K bodu 42.:

V návaznosti na nahrazení materiálního pojetí trestného činu pojetím formálním v trestním zákoníku (viz bod 5. shora) je pojem stupeň nebezpečnosti provinění pro společnost v § 70 nahrazen povahou a závažností provinění. Stejný pojem používá ve vztahu k trestnému činu osnova trestního zákoníku.

K bodu 43.:

V § 70 odst. 6 se nesprávně uvádí „trest“ namísto správného pojmu „trestního opatření“, který používá zákon o soudnictví ve věcech mládeže, a proto se toto zjevné legislativní nedopatření odstraňuje.

K bodu 44.:

Jedná se o legislativně technickou změnu, která sjednocuje terminologii v ustanovení § 73 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže s označením orgánů sociálně-právní ochrany dětí v ostatních ustanoveních zákona a uvádí je do souladu se zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.

K bodu 45.:

Poznámka pod čarou, která odkazovala na platný trestní zákon, byla nahrazena poznámkou, která odkazuje ve stejném rozsahu na příslušné ustanovení trestního zákoníku týkající se podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody (trestního opatření odnětí svobody u mladistvého).

K bodu 46.:

V zákoně o soudnictví ve věcech mládeže se místo pojmu „trest“ používá pojem „trestní opatření“ (jde o odstranění legislativního nedopatření).

K bodu 47. až 50.:

Výkon dohledu, který byl uložen v přípravném řízení, provádí státní zástupce, a proto se v tomto smyslu upravuje ustanovení § 80 odst. 1, 4 a 5.

V textu 80 odst. 3 se dále sjednocuje terminologie probačního plánu dohledu s trestním zákoníkem.

K bodu 51.:

Výchovná opatření může ukládat, byť v praxi spíše výjimečně, i krajský soud pro mládež, a proto se navrhuje vypustit slovo „okresní“, které nekoresponduje tomu, že o změně

výchovných opatření má podle tohoto ustanovení rozhodovat soud pro mládež, který takové výchovné opatření uložil.

K bodu 52.:

V praxi se vyskytla pochybnost, zda opatrovník, kterým je podle § 91 odst. 2 advokát, má ve výkonu opatrovnické činnosti pokračovat i po dovršení zletilosti dítěte, kterou lze nabýt i před dovršením osmnáctého roku věku uzavřením manželství (srov. § 8 odst. 2 občanského zákoníku). Vzhledem k tomu, že advokát jako opatrovník sui generis zde hájí zájmy dítěte i z hlediska, zda se dopustilo činu jinak trestného, a s přihlédnutím k rovnosti práv takových dětí, se jeví vhodnější, aby advokát vykonával své povinnosti i po dosažení zletilosti dítěte, a proto se v tomto směru ustanovení § 91 odst. 2 doplňuje.

K bodu 53.:

V návaznosti na trestní zákoník a v souvislosti s požadavky praxe se podstatně rozšiřují opatření, která lze ukládat dětem mladším patnácti let, aby bylo možno tato opatření ukládat individuálně a diferencovaně s přihlédnutím k osobě takového dítěte a k okolnostem případu. Rozsah ukládání stávajících opatření, a to dohledu probačního úředníka, zařazení do výchovného programu ve středisku výchovné péče a ochranné výchovy, se v zásadě nemění, ale navíc lze dítěti uložit i výchovnou povinnost, výchovné omezení a napomenutí s výstrahou. Ohledně těchto opatření se s přihlédnutím k věku dítěte použijí přiměřeně ustanovení § 18, 19 a 20. Zachovává se zásada, že i tato opatření může dítěti mladšímu patnácti let uložit pouze soud pro mládež a že mu může být současně uloženo i více opatření, je-li to potřebné k dosažení účelu tohoto zákona (§ 1 odst. 2). Přesněji se vymezuje, s ohledem na nejednotný postup soudů, i způsob rozhodování, když o uložení opatření rozhoduje soud pro mládež rozsudkem, ale o zamítnutí návrhu státního zástupce, o zastavení řízení nebo o upuštění od uložení opatření rozhoduje usnesením.

K bodu 54.:

S ohledem na znění čl. 52 odst. 2 Legislativních pravidel vlády bylo nutno formou přímé novelizace zrušit část druhou zákona o soudnictví ve věcech mládeže, která novelizovala trestní zákon č. 140/1961 Sb. Protože se tento zákon trestního zákona jen dílčím způsobem dotkl a ve zbývajících částech existují dosud platná (a účinná) ustanovení, nebylo možno zařadit tento zákon do zrušovacího ustanovení § 417 trestního zákoníku. V něm jsou vyjmenovány jen ty právní předpisy, které se ke dni účinnosti trestního zákoníku zrušují jako celek buď proto, že se týkají výlučně jen trestního zákona, nebo obsahují jen zbylá ustanovení, která jako jediná k tomuto datu jsou ještě v účinnosti a upravují výlučně vztahy, nově upravované trestním zákoníkem.

K části třetí - změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky

K bodům 1. až 12.:

Ustanovení § 98 trestního zákoníku upravuje nové ochranné opatření zabezpečovací detenci. Ústavy pro výkon zabezpečovací detence budou organizačními jednotkami Vězeňské služby (stejně jako např. věznice), neboť se předpokládá, že správu a ostrahu těchto ústavů, kam mají být umístěni zvláště nebezpeční a nepřizpůsobiví pachatelé trestných činů (např. sexuální sadisté, agresori, osoby, jejichž pobyt na svobodě je nebezpečný a kteří odmítají ochrannou léčbu nebo ji maří, apod.), bude právě s ohledem na nebezpečnost těchto pachatelů, kterým byla uložena zabezpečovací detence, zajišťovat Vězeňská služba.

V návaznosti na uvedená hmotně právní ustanovení i úpravu v trestním řádu je třeba v zákoně o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky upravit zajištění ostrahy a

bezpečnosti v ústavech pro výkon zabezpečovací detence a střežení těchto ústavů. Vězeňská služba bude poskytovat osobám umístěným v ústavech pro výkon zabezpečovací detence zdravotní péči, a to jednak ve svých zařízeních a jednak na základě smluvního vztahu mezi ústavem a zdravotnickým zařízením (např. prohlídky gynekologa, stomatologa, apod.).

V § 4b se doplňuje oprávnění Ministerstva spravedlnosti provádět kontrolní činnost zaměřenou na dodržování právních předpisů a vnitřních předpisů upravujících povinnosti příslušníků a občanských zaměstnanců Vězeňské služby při zacházení s osobami ve výkonu zabezpečovací detence.

K bodům 13. až 18.:

V těchto bodech se přiměřeně upravují povinnosti příslušníků Vězeňské služby obdobně jako je tomu při výkonu služby ve věznicích, a to ve vztahu k osobám umístěným v zabezpečovací detenci, včetně povinnosti i v době mimo službu provést služební zákrok nebo jiná potřebná opatření, dopouští-li se osoba ve výkonu zabezpečovací detence jednání, jímž je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.

K bodům 19. až 25.:

Návrh také v potřebné míře doplňuje oprávnění příslušníka Vězeňské služby při vyžadování vysvětlení od osob ve výkonu zabezpečovací detence, které mohou přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu spáchaného pachatelem během výkonu zabezpečovací detence, jakož i pro vypátrání osoby prchající z výkonu zabezpečovací detence, dále při osobní prohlídce a odnětí věci ve vztahu k osobám ve výkonu zabezpečovací detence. Výslovně se uvádí, že osoba podávající vysvětlení má právo na právní pomoc advokáta, čímž se navazuje na úpravu čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srov. ÚS 42/1996).

V ustanovení § 13 jsou rozšířena oprávnění příslušníka Vězeňské služby i na kontrolu osob vstupujících do ústavu pro výkon zabezpečovací detence, a to včetně jejich zavazadel a věcí, jakož i dopravních prostředků vjíždějících a vyjíždějících z takového ústavu. Dále je příslušník Vězeňské služby oprávněn zjišťovat totožnost osob a zakročit proti osobám, které se zdržují v bezprostřední blízkosti střežených ústavů pro výkon zabezpečovací detence a chovají se způsobem, který narušuje výkon zabezpečovací detence nebo ohrožuje bezpečnost takového střeženého objektu.

K bodu 26.:

Toto ustanovení upravuje povinnosti příslušníka Vězeňské služby při pátrání po osobách prchajících z ústavu zabezpečovací detence.

K bodu 27. až 32.:

V těchto bodech je rozšířena možnost používat zvláštní prostředky - operativně pátrací prostředky a podpůrné operativně pátrací prostředky - při předcházení a odhalování trestné činnosti i v ústavech pro výkon zabezpečovací detence, a to vzhledem k povaze zde umístěvaných pachatelů závažných trestných činů, kdy trestní zákoník předpokládá, že zabezpečovací detence bude ukládána i místo výkonu trestu odnětí svobody. Z obdobných důvodů jako ve výkonu trestu odnětí svobody lze vůči osobám v zabezpečovací detenci použít i donucovacích prostředků včetně střelné zbraně.

K bodu 33.:

Doplňuje se nadpis hlavy páté o institut zabezpečovací detence.

K bodu 34. až 36.:

Doplňuje se znění příslušných ustanovení v souvislosti se zavedením ochranného opatření zabezpečovací detence vykonávaného v ústavech pro výkon zabezpečovací detence a promítá se tento institut do ustanovení o vedení evidence v ústavu pro výkon zabezpečovací detence.

K bodu 37.:

Také v ústavu pro výkon zabezpečovací detence bude moci Vězeňská služba požádat o zásah Policii České republiky, jestliže vznikne mimořádná situace a Vězeňská služba nebude schopna zajistit pořádek a bezpečnost v takovém ústavu vlastními prostředky.

K části čtvrté – změna zákona o státním zastupitelství

Změna zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, navazuje na ustanovení 98 trestního zákoníku o zabezpečovací detenci. Ústavy pro výkon zabezpečovací detence budou organizačními jednotkami Vězeňské služby, jakými jsou i věznice. Vzhledem k tomu, že státní zastupitelství vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů ve všech místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, a takovým místem jsou i ústavy pro výkon zabezpečovací detence, doplňuje se ustanovení o působnosti státního zastupitelství o místo, kde se vykonává zabezpečovací detence.

K části páté – změna zákona o Veřejném ochránci práv

Změna zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, navazuje na ustanovení § 98 trestního zákoníku upravující nové ochranné opatření zabezpečovací detenci. Ústavy pro výkon zabezpečovací detence budou organizačními jednotkami Vězeňské služby, jakými jsou i věznice. Vzhledem k tomu, že působnost Veřejného ochránce práv se vztahuje na všechna zařízení, ve kterých je omezována osobní svoboda, a takovým místem jsou i ústavy pro výkon zabezpečovací detence, doplňuje se ustanovení o působnosti Veřejného ochránce práv o zařízení, v kterém se vykonává zabezpečovací detence.

K části šesté – změna zákona o výkonu vazby

V souvislosti se zavedením nového trestního zákoníku mění se i odkaz na nové ustanovení § 86 odst. 2 trestního zákoníku, které obsahově koresponduje stávajícímu ustanovení § 62 odst. 1 trestního zákona.

K části sedmé – změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

V návaznosti na ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona o soudnictví ve věcech mládeže (jeho změna je obsažena v části druhé tohoto zákona) zakotvuje se do zákona o výkonu trestu odnětí svobody, že mladistvým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která v době spáchání trestného činu (provinění) dovršila patnáctý a nepřekročila osmnáctý rok svého věku.

Současně je nutno do tohoto zákona promítnout i institut zabezpečovací detence jednak tím, že i odsouzení, jimž byla zabezpečovací detence uložena, se umísťují zpravidla odděleně od ostatních odsouzených /podobně jako odsouzení, jimž bylo uloženo ochranné léčení, § 7 odst. 1 písm. f)/, dále tím, že tito odsouzení (opět jako odsouzení, jimž bylo uloženo ochranné ústavní léčení) nemohou být zařazeni do věznice pro místní výkon trestu (§ 59 odst. 6).

K části osmé – změna zákona o přestupcích

K bodu 1.:

V souvislosti se zavedením institutu zabezpečovací detence bylo nutno doplnit i § 10, neboť protiprávní jednání zakládající znaky přestupku podle zákona o přestupcích, kterého se dopustí osoba ve výkonu zabezpečovací detence, je nutno rovněž vyjmout z obecného režimu projednávání podle přestupkového zákona. Jeho projednávání je svěřeno orgánům, nadaným ve vztahu k osobám ve výkonu zabezpečovací detence kázeňskou pravomocí. Tato výjimka se neuplatní, pokud taková osoba bude z výkonu zabezpečovací detence propuštěna.

K bodům 2. a 5.:

Terminologické změny provedené trestním zákoníkem, pokud jde o pojem „veřejný činitel“, který byl nahrazen novým pojmem „úřední osoba“ (je vysvětlen v ustanovení § 125 trestního zákoníku), bylo nutno promítnout i do příslušných ustanovení zákona o přestupcích.

K bodům 3. a 4.:

Ustanovení § 30 se doplňuje o nové protiprávní jednání postihující osobu, která neoprávněně pěstuje pro vlastní potřebu v malém množství rostlinu nebo houbu obsahující omamnou nebo psychotropní látku. Toto doposud chybějící ustanovení zákona o přestupcích navazuje na trestněprávní úpravu uvedenou v § 283 trestního zákoníku postihující pachatele, který bez povolení pro vlastní potřebu pěstuje v množství větším než malém houbu nebo jinou rostlinu obsahující omamnou nebo psychotropní látku.

K části deváté – změna zákona o rybářství

V návaznosti na nahrazení institutu veřejného činitele institutem úřední osoby v trestním zákoníku (§ 125), provádí se příslušná úprava i v textu § 14 odst. 6 zákona o rybářství.

K části desáté - změna zákona o matrikách, jménu a příjmení

V návaznosti na nahrazení institutu veřejného činitele institutem úřední osoby v trestním zákoníku (§ 125) provádí se příslušná úprava i v ustanovení o matrikáři v § 9 odst. 6 zákona o matrikách, jménu a příjmení.

K části jedenácté – změna zákona o vyšších soudních úřednících

Do výčtu kompetencí vyššího soudního úředníka se doplňuje negativní vymezení, dle něhož není vyšší soudní úředník oprávněn k rozhodování ani o propuštění ze zabezpečovací detence. Rovněž není oprávněn rozhodovat o upuštění od výkonu tohoto ochranného opatření.

K části dvanácté – změna zákona o soudech a soudcích

V ustanovení § 37 stanovícím příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 2 k řízení v trestních věcech proti pachatelům trestných činů spáchaných porušením právních předpisů silničního, železničního, leteckého a plavebního provozu a provozu podzemní dráhy, včetně trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky, se v návaznosti na nový trestní zákoník upravuje odkaz na § 272 trestního zákoníku.

K části třinácté – změna zákona o správě daní a poplatků

V návaznosti na novou úpravu některých ustanovení v trestním zákoníku, zejména nahrazení institutu „veřejného činitele“ institutem „úřední osoba“ v trestním zákoníku (§ 125), provádí se příslušná úprava i v ustanovení § 24 zákona o správě daní a poplatků, v němž

se upravuje problematika mlčenlivosti. Současně se doplňuje v tomto ustanovení nové písmeno d), které v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodních dokumentů, vážícími státy k účinnějšímu boji proti korupčnímu jednání, v širší míře než dosud prolamuje povinnost mlčenlivosti daňových orgánů, a to právě v případech, kdy z vlastní činnosti zjistí poznatky o možném podezření ze spáchání trestného činu této povahy.

K části čtrnácté – změna zákona o zbraních

Terminologie zákona se upravuje v návaznosti na nové instituty obsažené v trestním zákoníku.

K části patnácté - změna zákona o sociálně – právní ochraně dětí

K bodům 1. a 2.:

V návaznosti na navrhovanou systematiku nového trestního zákoníku je třeba upřesnit definici bezúhonnosti, která je v zákoně č. 359/1999 Sb. vymezena pro účely odborného posouzení žadatele o zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče v ustanovení § 27 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 22 odst. 5 písm. b). V návrhu nového trestního zákoníku je skutková podstata trestného činu svěřeni dítěte do moci jiného podle § 136 (v platném znění trestního zákona odpovídá skutkové podstatě trestného činu obchodování s dětmi podle § 216a) zařazena mezi trestné činy proti svobodě. Proto se do zákona č. 359/1999 Sb. navrhuje doplnit, že za bezúhonného se pro účely zprostředkování osvojení a pěstounské péče nebude považovat také ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin směřující proti svobodě dítěte. V případě zahájení trestního řízení pro podezření ze spáchání takového trestného činu bude krajskému úřadu stanovena povinnost přerušit řízení o zařazení žadatele do evidence žadatelů o zprostředkování osvojení nebo pěstounské péče až do vydání konečného rozhodnutí v trestním řízení.

K části šestnácté – změna zákona o občanských průkazech

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se tato úprava i do zákona o občanských průkazech v ustanovení o převzetí občanského průkazu, za současného upřesnění důvodu bránícího osobnímu převzetí občanského průkazu osobou, jež je ve výkonu zabezpečovací detence.

K části sedmnácté - změna zákona o pobytu cizinců

Bylo nutno do příslušných ustanovení zákona promítnout v nezbytném rozsahu i nový institut zabezpečovací detence a dále změnit v dotčených ustanoveních dosavadní odkazy na zvlášť závažné trestné činy, které trestní zákoník označuje jako zvlášť závažné zločiny.

K části osmnácté - změna zákona o Policii České republiky

S ohledem na novou terminologii trestního zákoníku bylo nutno do zákona o Policii České republiky promítnout i terminologickou změnu v označení kategorie zvlášť závažných zločinů (dosud jde o zvlášť závažné trestné činy, které – jako v tomto případě – některé předpisy označovaly za zvlášť závažné úmyslné trestné činy). Další změnu vyvolala potřeba do zákona o Policii České republiky promítnout zavedení institutu zabezpečovací detence, neboť i u osob, jimž byla zabezpečovací detence uložena, je nepochybně dán opodstatněný důležitý zájem na jejich identifikaci, a proto bylo nutno rozšířit oprávnění policie snímat a zajišťovat příslušné identifikační znaky i u těchto osob (viz navrhované doplnění § 42e odst. 1).

K části devatenácté - změna zákona o Vojenské policii

Vzhledem k změně terminologie v trestním zákoníku, bylo nutno v zákoně o Vojenské policii změnit odkaz na zvlášť závažný úmyslný trestný čin na pojem, který tento termín nahrazuje, tj. na zvlášť závažný zločin.

K části dvacáté - změna celního zákona

Vzhledem ke změně terminologie v trestním zákoníku byla nutná změna pojmu „zvlášť závažný úmyslný trestný čin“, na trestním zákoníkem nově zavedený pojem „zvlášť závažný zločin“.

K části dvacáté první – změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy

K bodům 1. a 2.:

Protože aplikační praxe ukázala, že nedostatečná provázanost právní úpravy uvedené v § 93 odst. 1 písm. b) zákona o soudnictví ve věcech mládeže s právní úpravou obsaženou v tomto zákoně činí obtíže při výkladu, do jaké míry je středisko výchovné péče povinno poskytovat péči nejen osobám výslovně uvedeným v § 16 odst. 1, ale i dětem, u nichž soud rozhodl o této formě výchovného opatření, přičemž některá střediska poukazují na to, že nedostatek výslovné úpravy v zákoně č. 109/2002 Sb. jim nedovoluje tyto děti ve středisku umístit, zejména nikoli bez žádosti či souhlasu zákonného zástupce (případně bez uzavření příslušné smlouvy, upravující i náhradu nákladů či příspěvků na poskytovanou péči), doplňuje se pro odstranění pochybností tato vazba v nezbytném rozsahu do ustanovení § 16. V něm se (v odstavci 1) výslovně stanoví, že péči střediska poskytují i dětem, u nichž soud rozhodl o umístění ve smyslu § 93 odst. 1 písm. b) zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Současně se vkládá (v podobě nového odstavce 5) ustanovení, které v nezbytném rozsahu řeší odlišnosti vyplývající z těchto rozdílných právních vztahů. Zásadně se přitom vychází z toho, že režim uplatňovaný v rámci preventivně výchovné péče je obdobný režimu „klientskému“, neboť ten je svou povahou výchovnému opatření podle cit. ustanovení zákona o soudnictví ve věcech mládeže nejbližší. Není proto třeba vytvářet žádná zvláštní režimová opatření jen pro tento účel. Odlišnosti se týkají zejména statusu těchto dětí, které se do střediska umísťují nikoli na základě žádosti zákonného zástupce (a případně i podle příslušného smluvního ujednání), ale na základě rozhodnutí soudu, přičemž je naopak nežádoucí podmiňovat takové umístění dítěte do výchovné péče střediska souhlasem, či dokonce žádostí zákonného zástupce dítěte, neboť by jejich event. nedostatek mohl zmařit tuto formu výchovného působení na dítě a tím zmařit i celý smysl předtím vedeného řízení. Vzhledem

k zvláštní úpravě způsobu výběru jednotlivých forem preventivně výchovné péče podle § 16 odst. 2 zákona, bylo nutno i zde výslovně upravit odlišný postup a svěřit soudu, aby v rozhodnutí o zařazení dítěte do výchovné péče určil, jakou formou má být tato péče poskytována. Vychází se z toho, že v praxi bude mít soud vždy k dispozici příslušné podklady, zejména pedagogicko-psychologické vyšetření dítěte a další nezbytná odborná stanoviska, aby mohl o této formě přímo sám rozhodnout, aniž by bylo nutno provádět nějaké další dodatečné šetření a posuzování v tomto směru. Protože poskytování ubytování a stravování je v dosavadní úpravě (§ 16 odst. 3 a 4) vázáno zásadně na smluvní ujednání, bylo i zde nutno učinit výjimku, aby případné neuzavření smlouvy ze strany zákonného zástupce (či neuhrazení příslušné platby před nástupem dítěte do péče) nezmařilo nakonec možnost umístění dítěte do výchovné péče střediska. To, že umístění dítěte do péče střediska není v těchto případech vázáno na bezpodmínečné uhrazení příslušných nákladů a příspěvků, neznamená, že dítěti vzniká bez dalšího nárok na péči bezplatnou. S ohledem na použitelnost obecné úpravy bude tato otázka posuzována vždy individuálně (viz hlava VI zákona,

obsahující úpravu úhrady péče, kapesného, osobních darů a věcné pomoci, včetně mechanismu zohledňujícího sociální postavení dítěte a jeho zákonného zástupce). Středisko, pokud by zákonný zástupce neuhradil stanovené příspěvky a náklady, k jejichž úhradě je jinak podle zákona povinen, by sice bylo povinno dítě do péče i v takovém případě přijmout, ale vznikl by mu samozřejmě nárok na vymáhání takto vynaložených nákladů v rámci procesních postupů podle občanskoprávních předpisů.

K části dvacáté druhé - změna exekučního řádu

Vzhledem k výslovnému zařazení exekutora mezi úřední osoby v trestním zákoníku, ruší se ustanovení § 4 vymezující postavení exekutora jako veřejného činitele. Ruší se i celá část šestá novelizující trestní zákon, neboť je tato úprava nahrazována trestním zákoníkem.

K části dvacáté třetí - změna transplantačního zákona

Dochází ke změnám v terminologii zákona v návaznosti na nové termíny používané v trestním zákoníku. I v tomto zákoně se ruší příslušná část, která novelizovala platný trestní zákon.

K části dvacáté čtvrté - změna zákona o nemocenském pojištění

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté čtvrté obsahující změny v zákoně o nemocenském pojištění.

K části dvacáté páté – změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté páté obsahující změny v zákoně organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

K části dvacáté šesté – o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté šesté obsahující změny v zákoně o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

K části dvacáté sedmé - změna zákona o důchodovém pojištění

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté sedmé obsahující změny v zákoně o důchodovém pojištění.

K části dvacáté osmé - změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté osmé obsahující změny v zákoně o úrazovém pojištění zaměstnanců.

K části dvacáté deváté - změna zákona o péči o zdraví lidu

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části dvacáté

deváté obsahující změny v zákoně o péči o zdraví lidu.

K části třicáté – změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části třicáté.

K části třicáté první – změna občanského soudního řádu

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části třicáté první obsahující změny v občanském soudním řádu.

K části třicáté druhé - změna zákona o církvích a náboženských společnostech

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se příslušná úprava a doplnění do části § 7 odst. 1 písm. b) zákona o církvích a náboženských společnostech. Současně se zrušuje část šestá, která samostatně novelizovala trestní zákon.

K části třicáté třetí - změna zákona o zaměstnanosti

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítají se příslušné nezbytné úpravy a doplnění do části třicáté třetí obsahující změny v zákoně o zaměstnanosti.

K části třicáté čtvrté - změna zákona o životním a existenčním minimu

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se příslušná úprava a doplnění do § 4 odst. 8 zákona o životním a existenčním minimu.

K části třicáté páté - změna zákona o státní sociální podpoře

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se příslušná úprava a doplnění do § 7 odst. 10 a § 54 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře.

K části třicáté šesté – změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se příslušná úprava a doplnění do § 2 odst. 6 písm. a), § 3 odst. 1 písm. f) a § 47 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi.

K části třicáté sedmé – změna zákona o sociálních službách

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence, promítá se příslušná úprava a doplnění do § 14a odst. 1 zákona o sociálních službách.

K části třicáté osmé - změna zákona o dočasné ochraně cizinců

Vzhledem nové terminologii použité trestním zákoníkem bylo nutno změnit původní označení, odkazující v zákoně o dočasné ochraně cizinců na pravomocné odsouzení za zvlášť závažný trestný čin, na zvlášť závažný zločin.

K části třicáté deváté – změna zákona o azylu

V návaznosti na změny obsažené v novém trestním zákoníku (zejména zakotvení ochranného opatření zabezpečovací detence), mění se příslušná ustanovení v zákoně o azylu.

Mění se i označení termínu z dosavadního „zvlášť závažný trestný čin“ na zvlášť závažný zločin“.

K části čtyřicáté - změna zákona o veřejných zakázkách

Do zákona o veřejných zakázkách bylo nutno promítnout terminologickou změnu, spočívající v nahrazení pojmu „zločinné spolčení“ pojmem „organizovaná zločinecká skupina“.

K části čtyřicáté první - změna zákona o insolvenčních správcích

Do zákona o insolvenčních správcích bylo nutno promítnout změnu názvu trestných činů hospodářské povahy, dosud v platné úpravě označovaných jako trestné činy proti hospodářské kázi. Trestní zákoník používá nového názvu „trestné činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky“ a řadí je do dílu třetího, hlavy VI zvláštní části, společně s trestnými činy proti oběhu zboží ve styku s cizinou. Vzhledem k významu tohoto normativního odkazu, na nějž je navázáno posuzování podmínek bezúhonnosti pro účely zákona o insolvenčních správcích, bylo nutno přizpůsobit použitou formulaci novému označení těchto trestných činů.

K části čtyřicáté druhé - změna zákona o ochraně utajovaných informací

V zákoně o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti bylo nutno přizpůsobit označení trestných činů dosud označovaných za „zvlášť závažné trestné činy“ podle nové terminologie, jež je označuje za „zvlášť závažné zločiny“.

K části čtyřicáté třetí - změna služebního zákona

Ve služebním zákoně bylo nutno upravit normativní odkaz v podobě odkazu na stávající trestný čin maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti, na trestním zákoníkem nově používaný název trestný čin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti.

K části čtyřicáté čtvrté - změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

V zákoně o provozování rozhlasového a televizního vysílání bylo nutno změnit odkazy z platným trestním zákonem používaného značení „zvlášť závažný trestný čin“ na trestním zákoníkem nově používané označení „zvlášť závažný zločin“.

K části čtyřicáté páté - změna zákona o ozbrojených silách České republiky

V zákoně o ozbrojených silách České republiky bylo nutno změnit původní odkaz na zvlášť závažný trestný čin, na trestním zákoníkem používaný nový termín „zvlášť závažný zločin“.

K části čtyřicáté šesté - změna zákona o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti

V zákoně o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů, bylo nutno v dotčeném ustanovení vypustit slova „zvláštní části“, která by již nevyjadřovala ve vztahu k trestnímu zákoníku platný stav.

K části čtyřicáté sedmé - změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem

V souvislosti se zavedením nového ochranného opatření v trestním zákoníku (§ 98) zabezpečovací detence bylo nutno doplnit i tento druh opatření do příslušného ustanovení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, neboť i v tomto případě není vyloučeno, že vznikne důvod k uplatnění náhrady škody v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu.

K části čtyřicáté osmé až osmdesáté deváté

S ohledem na znění čl. 52 odst. 2 Legislativních pravidel vlády bylo nutno formou přímé novelizace zrušit příslušné části zde vyjmenovaných zákonů, které novelizovaly v průběhu doby postupně jednotlivá ustanovení či celé části trestního zákona č. 140/19961 Sb. Protože tyto zákony obsahovaly i jinou právní úpravu, řešící jiné vztahy (zpravidla buď trestní řád, šlo-li o zákony z oblasti trestněprávní) nebo se zákony, řešící věcně zcela odlišnou problematiku, trestního zákona jen dílčím způsobem dotkly, a ve zbývající části takto novelizovaných zákonů ještě existují dosud platná (a účinná) ustanovení, nebylo možno zařadit tyto zákony do zrušovacího ustanovení § 417 trestního zákoníku. V něm jsou vyjmenovány jen ty právní předpisy, které se ke dni účinnosti trestního zákoníku zrušují jako celek, buď proto, že se týkají výlučně jen trestního zákona, nebo obsahují jen zbylá ustanovení, která jako jediná k tomuto datu jsou ještě účinná a upravují výlučně vztahy dnes nově upravované trestním zákoníkem.

K části devadesáté

Účinnost je stanovena v souladu s předpokládanou účinností nového trestního zákoníku.

V Praze dne 19. prosince 2007

předseda vlády České republiky

Ing. Mirek Topolánek, v.r.

ministr spravedlnosti

JUDr. Jiří Pospíšil, v.r.